

SEANCE DU JEUDI 12 FEVRIER 1981
VERGADERING VAN DONDERDAG 12 FEBRUARI 1981ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 916.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modification):

Page 916.

CONSEIL D'ETAT:

Page 916.

MESSAGES:

Chambre des représentants, p. 916.

COMMUNICATIONS:

Page 917.

Cour des comptes.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Page 917.

M. Storme et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce.**M. Storme et consorts.** — Proposition de loi relative à l'annulation des sentences arbitrales.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Discussion):

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1981.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1980.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Delpérée, Egelmeers, Conrotte, Peeters, J. Wathélet, Claey, Cerf, Van den Eynden, Lambiotte, Vangeel, Mme Remy-Oger, M. Dhoore, ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, p. 917.Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1980-1981
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1980-1981

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 916.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijziging):

Bladzijde 916.

RAAD VAN STATE:

Bladzijde 916.

BOODSCHAPPEN:

Kamer van volksvertegenwoordigers, blz. 916.

MEDEDELING:

Bladzijde 917.

Rekenhof.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming):

Bladzijde 917.

De heer Storme c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken.**De heer Storme c.s.** — Voorstel van wet betreffende de nietigverklaring van scheidsrechterlijke uitspraken.

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1981.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1980.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: de heren Delpérée, Egelmeers, Conrotte, Peeters, J. Wathélet, Claey, Cerf, Van den Eynden, Lambiotte, Vangeel, Mevr. Remy-Oger, de heer Dhoore, minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid, blz. 917.

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1981.

Discussion et vote des articles, p. 928.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1980.

Discussion et vote des articles, p. 930.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République démocratique allemande, signé à Berlin le 14 septembre 1979.

Discussion et vote de l'article unique, p. 931.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République populaire de Bulgarie, signé à Bruxelles le 24 février 1976.

Discussion et vote de l'article unique, p. 931.

Projet de loi portant approbation de deux Protocoles additionnels à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signés à Strasbourg le 17 octobre 1979.

Discussion et vote de l'article unique, p. 931.

Proposition de loi modifiant les articles 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 et 416 du Code judiciaire.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Verbist, rapporteur, p. 932.

Discussion et vote des articles, p. 932.

Projet de loi définissant les conséquences d'un arrêt d'acquiescement rendu par une cour d'assises.

Discussion générale. — *Orateur*: M. De Meyer, rapporteur, p. 933.

Discussion et vote de l'article unique, p. 933.

Proposition de loi tendant à insérer dans le Code d'instruction criminelle un article 195ter.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Verbist, rapporteur, M. Lepaffe, p. 933.

Discussion et vote des articles, p. 934.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: M. le Président, MM. R. Gillet, Jorissen, Vanderpoorten, van Waterschoot, Lagneau, p. 935.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Vote):

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1981, p. 936.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1980, p. 936.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République démocratique allemande, signé à Berlin le 14 septembre 1979, p. 937.

Projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République populaire de Bulgarie, signé à Bruxelles le 24 février 1976, p. 937.

Projet de loi portant approbation de deux Protocoles additionnels à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signés à Strasbourg le 17 octobre 1979, p. 937.

Proposition de loi modifiant les articles 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 et 416 du Code judiciaire, p. 938.

Projet de loi définissant les conséquences d'un arrêt d'acquiescement rendu par une cour d'assises, p. 938.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1981.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 928.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1980.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 930.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 931.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de volksrepubliek Bulgarije, ondertekend te Brussel op 24 februari 1976.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 931.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van twee Aanvullende Protocollen bij de Herzene Rijnvaartakte, ondertekend te Straatsburg op 17 oktober 1979.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 931.

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 en 416 van het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer Verbist, rapporteur, blz. 932.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 932.

Ontwerp van wet tot vaststelling van de gevolgen van een door een hof van assisen gewezen arrest van vrijspraak.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer De Meyer, rapporteur, blz. 933.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 933.

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 195ter in het Wetboek van strafvordering.

Algemene bespreking. — *Spreker*: de heer Verbist, rapporteur, de heer Lepaffe, blz. 933.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 934.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: de Voorzitter, de heren R. Gillet, Jorissen, Vanderpoorten, van Waterschoot, Lagneau, blz. 935.

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN VAN WET (Stemming):

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1981, blz. 936.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1980, blz. 936.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979, blz. 937.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de volksrepubliek Bulgarije, ondertekend te Brussel op 24 februari 1976, blz. 937.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van twee Aanvullende Protocollen bij de Herzene Rijnvaartakte, ondertekend te Straatsburg op 17 oktober 1979, blz. 937.

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 en 416 van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 938.

Ontwerp van wet tot vaststelling van de gevolgen van een door een hof van assisen gewezen arrest van vrijspraak, blz. 938.

Proposition de loi tendant à insérer dans le Code d'instruction criminelle un article 195ter, p. 938.

QUESTION ORALE DE M. POULLET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'ATTITUDE DE LA BELGIQUE A L'EGARD DU STATUT MORAL ET FINANCIER DES FONCTIONNAIRES EUROPEENS » :

Orateurs : M. Poulet, M. Nothomb, ministre des Affaires étrangères, p. 938.

QUESTION ORALE DE MME D'HONDT-VAN OPDENBOSCH AU MINISTRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE ET DE LA SANTE PUBLIQUE SUR « DES POURSUITES JUDICIAIRES INTENTEES PAR L'ORDRE DES MEDECINS CONTRE CERTAINS MEMBRES QUI NE PAIENT PAS LEUR COTISATION » :

Orateurs : Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, M. Dhoore, ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, p. 939.

QUESTION ORALE DE M. PEETERS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DU BUDGET SUR « LES INCIDENTS GRAVES QUI SE SONT PRODUITS A GAND A L'ISSUE D'UNE SEANCE D'INFORMATION CONSACREE A L'AFRIQUE DU SUD » :

Orateurs : M. Peeters, M. Dhoore, ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, p. 939.

QUESTION ORALE DE M. R. GILLET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LA RATIFICATION DE LA CONVENTION DE WASHINGTON » :

Orateurs : M. R. Gillet, M. Nothomb, ministre des Affaires étrangères, p. 940.

PROJET DE LOI (Dépôt) :

Page 940.

Le gouvernement. — Projet de loi ajustant le budget du ministère des Finances de l'année budgétaire 1980.

PROPOSITION DE LOI (Renvoi) :

Page 940.

Renvoi à la commission des Affaires sociales de la proposition de loi portant statut de reconnaissance nationale en faveur des hommes de 16 à 35 ans qui ont répondu à l'ordre de rejoindre les centres de recrutement de l'armée belge (Crab) le 10 mai 1940, qui est actuellement pendante à la commission des Relations extérieures et de la Défense.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 940.

M. Humblet. — Proposition de loi portant modification de la loi du 29 mai 1959 modifiant la législation relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique, modifiée par la loi du 14 juillet 1975.

M. Lallemand. — Proposition de loi modifiant la loi hypothécaire du 16 décembre 1851.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

Page 941.

M. Février au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « le dossier de l'acier ».

Mme Mathieu-Mohin au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française, et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « les difficultés rencontrées par les institutions bicommunautaires de la région bruxelloise en matière d'agrément et de subside ».

Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 195ter in het Wetboek van strafvordering, blz. 938.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER POULLET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE HOUDING VAN BELGIE TEGENOVER HET GELDELIJK EN MOREEL STATUUT VAN DE EUROPESE AMBTENAREN » :

Sprekers : de heer Poulet, de heer Nothomb, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 938.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. D'HONDT-VAN OPDENBOSCH AAN DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG EN VOLKSGEZONDHEID OVER « RECHTSVERVOLGINGEN INGESTELD DOOR DE ORDE DER GENEESHEREN TEGEN LEDEN DIE HUN BIJDRAGE NIET BETALEN » :

Sprekers : Mevr. D'Hondt-Van Opdenbosch, de heer Dhoore, minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid, blz. 939.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PEETERS AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN BEGROTING OVER « DE ERNSTIGE RELLEN DIE ZICH TE GENT HEBBEN VOORGEDAAN NAAR AANLEIDING VAN EEN VOORLICHTINGSAVOND OVER ZUID-AFRIKA » :

Sprekers : de heer Peeters, de heer Dhoore, minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid, blz. 939.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER R. GILLET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE BEKRACHTIGING VAN DE OVEREENKOMST VAN WASHINGTON » :

Sprekers : de heer R. Gillet, de heer Nothomb, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 940.

ONTWERP VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 940.

De regering. — Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Financiën voor het begrotingsjaar 1980.

VOORSTEL VAN WET (Verwijzing) :

Bladzijde 940.

Verwijzing naar de commissie voor Sociale Aangelegenheden van het voorstel van wet houdende toekenning van een statuut van nationale erkentelijkheid aan de mannen van 16 tot 35 jaar die het bevel hebben opgevolgd om zich op 10 mei 1940 bij het recruteringscentrum van het Belgisch leger (RCBL) te voegen, dat thans aanhangig is bij de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en de Defensie.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 940.

De heer Humblet. — Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975.

De heer Lallemand. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheek.

INTERPELLATIES (Verzoeken) :

Bladzijde 941.

De heer Février tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken over « het staaldossier ».

Mevr. Mathieu-Mohin tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap, en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de moeilijkheden die de bicommunautaire instellingen van het Brusselse gewest ondervinden inzake erkenning en betoelaging ».

Mme Mathieu-Mohin au ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles et à M. Busquin, ministre de l'Education nationale, sur « les actes d'intimidation à l'égard d'élèves francophones de la périphérie lors de leur transport par autobus ».

Mme Mathieu-Mohin au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française, et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « l'ouverture d'un centre culturel flamand dans un quartier à majorité francophone ».

M. R. Gillet au Premier ministre sur « l'éviction des organisations de classes moyennes de la concertation sociale ».

Mevr. Mathieu-Mohin tot de minister van Justitie en Institutionele Hervormingen en tot de heer Busquin, minister van Nationale Opvoeding, over « de intimidatie van Franstalige leerlingen uit de randgemeenten bij hun vervoer per autobus ».

Mevr. Mathieu-Mohin tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap, en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de oprichting van een Vlaams cultureel centrum in een overwegend Franstalige wijk ».

De heer R. Gillet tot de Eerste minister over « de uitsluiting van middenstandsorganisaties uit het sociaal overleg ».

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

MM. Mesotten et Bogaerts, secrétaires, prennent place au bureau.

De heren Mesotten en Bogaerts, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.

De vergadering wordt geopend te 14 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

Mme Pétry, en mission à l'étranger jusqu'au 22 février 1981; M. Féaux, en mission à l'étranger; M. Lagae, malade, demandent un congé.

Vragen verlof: Mevr. Pétry, met opdracht in het buitenland tot 21 februari 1981; de heren Féaux, met opdracht in het buitenland; Lagae, ziek.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Bertrand, Croux et Mme Hanquet, en mission à l'étranger; MM. Canipel, Dulac, Geens et Nutkewitz, en raison de devoirs professionnels; Van Elsen, en raison de devoirs familiaux; Adriaensens, Akkermans, De Graeve et Vannieuwenhuyze, pour raison de santé, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Bertrand, Croux en Mevr. Hanquet, met opdracht in het buitenland; de heren Canipel, Dulac, Geens en Nutkewitz, wegens beroepspllichten; Van Elsen, wegens familieaangelegenheden; Adriaensens, Akkermans, De Graeve en Vannieuwenhuyze, wegens gezondheidsredenen.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging

COMPOSITION DES COMMISSIONS

Modification

De Voorzitter. — Bij het bureau is een voorstel ingediend tot aanvulling van de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen:

— Plaatsvervangend lid: de heer Van den Eynden.

Le bureau est saisi d'une demande tendant à compléter la composition de la commission de Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions:

— Membre suppléant: M. Van den Eynden.

Geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en est donc ainsi décidé.

CONSEIL D'ETAT — RAAD VAN STATE

M. le Président. — Je vous rappelle que le Sénat doit procéder à la formation d'une liste triple de candidats à une place vacante de conseiller d'Etat.

Ik herinner u eraan dat de Senaat drie kandidaten moet voordragen voor een openstaand ambt van Staatsraad.

Je vous propose de faire ces présentations au cours de la séance du mercredi 4 mars prochain.

Ik stel u voor die voordracht te doen tijdens de vergadering van woensdag 4 maart a.s. (Instemming.)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

MESSAGES — BOODSCHAPPEN

M. le Président. — Par message du 5 février 1981, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance de ce jour, le projet de loi autorisant la Régie des Télégraphes et des Téléphones à émettre, sous la garantie de l'Etat, des emprunts à concurrence d'un montant nominal total de quinze milliards cinq cents millions de francs pour couvrir de nouvelles dépenses de premier établissement.

Bij boodschap van 5 februari 1981, zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals het ter vergadering van die dag werd aangenomen, het ontwerp van wet waarbij de Regie van Telegrafie en Telefonie gemachtigd wordt onder waarborg van de Staat, leningen uit te geven voor een totaal nominaal bedrag van vijftien miljard vijfhonderd miljoen frank tot dekking van nieuwe uitgaven van eerste aanleg.

— Renvoi à la commission de l'Infrastructure.

Verwezen naar de commissie voor de Infrastructuur.

Bij boodschap van dezelfde dag deelt de Kamer tevens mede dat zij, in haar vergadering van heden, heeft verworpen het ontwerp van wet tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Par message du même jour, la Chambre fait également connaître qu'elle a rejeté, en sa séance de ce jour, le projet de loi modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Par messages du même jour, la Chambre des représentants fait connaître qu'elle a adopté, tels qu'ils lui ont été transmis par le Sénat:

1° Le projet de loi modifiant le Code judiciaire en matière de certaines ventes d'immeubles;

Bij boodschappen van dezelfde dag deelt de Kamer van volksvertegenwoordigers mede dat zij heeft aangenomen, zoals zij haar door de Senaat werden overgezonden:

1° Het ontwerp van wet tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek wat betreft bepaalde verkopen van onroerende goederen;

2° Le projet de loi de redressement relative aux pensions du secteur public;

2° Het ontwerp van herstelwet inzake overheidspensioenen;

3° Le projet de loi de redressement relative aux pensions du secteur social;

3° Het ontwerp van herstelwet inzake de pensioenen van de sociale sector;

4° Le projet de loi de redressement relative aux classes moyennes;

4° Het ontwerp van herstelwet inzake de middenstand;

5° Le projet de loi de redressement en matière de répression pénale de la fraude fiscale.

5° Het ontwerp van herstelwet betreffende de strafrechtelijke bejegening van de belastingontduiking.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Bij boodschap van dezelfde dag zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals zij ter vergadering van die dag werden aangenomen:

36 ontwerpen van wet houdende toekenning van de staatsnaturalisatie met vrijstelling van het registratierecht;

Par message du même jour, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance de ce jour:

36 projets de loi accordant la grande naturalisation avec dispense du droit d'enregistrement;

194 ontwerpen van wet houdende toekenning van de staatsnaturalisatie;

194 projets de loi accordant la grande naturalisation;

2 ontwerpen van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie met vrijstelling van het registratierecht en van de verblijfsvoorwaarde;

2 projets de loi accordant la naturalisation ordinaire avec dispense du droit d'enregistrement et de la condition de résidence;

42 ontwerpen van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie met vrijstelling van het registratierecht;

42 projets de loi accordant la naturalisation ordinaire avec dispense du droit d'enregistrement;

3 ontwerpen van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie met vrijstelling van de verblijfsvoorwaarde;

3 projets de loi accordant la naturalisation ordinaire avec dispense de la condition de résidence;

449 ontwerpen van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie;

449 projets de loi accordant la naturalisation ordinaire;

59 ontwerpen van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie, in toepassing van de wet van 28 februari 1962.

59 projets de loi accordant la naturalisation ordinaire, par application de la loi du 28 février 1962.

— Verwezen naar de commissie voor de Naturalisaties.

Renvoi à la commission des Naturalisations.

Bij boodschap van dezelfde dag deelt de Kamer mede dat zij heeft aangenomen, zoals het door de Senaat werd geamendeerd, een ontwerp van wet houdende toekenning van de gewone naturalisatie.

Par message du même jour la Chambre fait connaître qu'elle a adopté, tel qu'il a été amendé par le Sénat, un projet de loi accordant la naturalisation ordinaire.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

COMMUNICATION — MEDEDELING

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêche du 11 février 1981, la Cour des comptes fait connaître au Sénat ses observations au sujet de l'article 2 du projet de loi ajustant le budget du ministère des Pensions de l'année budgétaire 1980.

Bij dienstbrief van 11 februari 1981 deelt het Rekenhof aan de Senaat zijn opmerkingen mede over artikel 2 van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1980.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financien.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet:

1. Tot wijziging van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken (van de heer Storme c.s.);

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes:

1. Modifiant la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce (de M. Storme et consorts);

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Economische Aangelegenheden.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Economie.

2. Betreffende de nietigverklaring van scheidsrechtelijke uitspraken (van de heer Storme c.s.).

2. Relative à l'annulation des sentences arbitrales (de M. Storme et consorts).

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1981

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1980

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1981

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen des projets de loi relatifs au budget du ministère de la Prévoyance sociale.

Wij vatten de beraadslaging aan over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est à M. Delpérée.

M. Delpérée. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, j'ai hésité quelque peu avant de prendre la parole à l'occasion de la discussion du budget de la Prévoyance sociale. En effet, le budget traduit la politique du ministre compétent et l'essentiel de ce budget de la Prévoyance sociale est consacré par priorité à la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Or, ces derniers mois, et surtout ces dernières semaines, ont donné lieu à des déclarations relatives à la sécurité sociale, tant de la part du gouvernement que des différents partis qui ont eu ainsi l'occasion d'exposer à plusieurs reprises leurs idées fondamentales et directrices. Que dire vraiment de neuf, d'original, après tout ce qui a déjà été dit à cette tribune? C'est ainsi que la semaine dernière nous avons eu l'occasion d'intervenir dans les lois de redressement de la sécurité sociale. Pour l'instant, devant la commission compétente du Sénat, est analysé le projet de loi sur les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés. En fait, les prévisions budgétaires qui nous seront soumises tiennent compte également d'une réforme interne des régimes, d'une réforme influencée par un plan d'assainissement des finances publiques qui ne sera pas réalisé.

Techniquement, le budget de 1981 est un budget de transition. L'enveloppe de deux cent et deux milliards pour la sécurité sociale ne doit pas être dépassée en principe. Mais tout prouve déjà qu'elle le sera, de telle sorte qu'il est bien difficile de faire à cette tribune une analyse sérieuse du budget.

Je voudrais cependant dire un mot de la technique de division et de dispersion qui a été suivie. Je crois qu'elle a été voulue par le gouvernement parce qu'elle masque le fait que la politique de redressement de la sécurité sociale repose sur un effort qui pèse essentiellement sur les travailleurs. Nous aurons l'occasion d'en reparler à propos des crédits pour le chômage puisque c'est dans ce secteur surtout que le système du gouvernement apparaît clairement. Il en est de même pour les arrêtés d'application qui doivent être pris en avril prochain.

La tactique budgétaire du gouvernement présente un autre inconvénient: elle introduit une réforme par petits morceaux qui écarte la sécurité sociale de ses objectifs de 1944. Au delà des économies, on vise également les objectifs fondamentaux du secteur. On a l'impression que certains hommes politiques se sont déjà ralliés aux idées patronales de ramener la sécurité sociale à un système d'assistance publique généralisée. Le gouvernement devrait, à cet égard, faire un exposé au nom de tous les ministres intéressés. Il s'agit de savoir si le gouvernement continue à appliquer les principes défendus depuis 1945 ou s'il veut mettre en œuvre, sans le proclamer, certains principes que veulent imposer des parlementaires du CVP. Cette mise au point me paraît nécessaire tant pour les travaux qui se font en commission que pour ceux entrepris au Parlement.

Il est un autre problème qui demande une mise au point: c'est au plan de chaque communauté que doivent désormais se résoudre les problèmes inhérents au logement et à l'emploi des handicapés. Pourquoi maintenir le paiement des allocations dans le cadre national?

L'automatisation des services des handicapés doit faciliter le regroupement de toutes les activités au plan communautaire. Le ministre m'obligerait en voulant bien me répondre à ce sujet et en m'indiquant par la même occasion les mesures qu'il compte prendre pour réaliser, avec les exécutifs communautaires, la participation de notre pays à l'Année internationale des handicapés organisée cette année par les Nations Unies. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Egelmeers.

De heer Egelmeers. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de begroting 1981 is opgesteld op basis van drie doelstellingen: ten eerste, sanering van de overheidsfinanciën,

ten tweede, hervorming van de sociale voorziening (zal wel sociale zekerheid moeten zijn) en, ten derde, verbetering van het lot van de misdeelden. Zo hebt u uw uiteenzetting in de Kamercommissie aangevangen, Mijnheer de Minister.

In uw beleidsnota vindt men voormelde doelstellingen niet meer zo duidelijk terug: tenzij u verstaat onder sanering van de overheidsfinanciën, de besparingsmaatregelen, onder de hervorming van de sociale zekerheid, het ontwerp over de algemene beginselen en met het lot van de misdeelden, de toeslag aan gepensioneerden en de aanpassing van het bestaansminimum als hulp aan die misdeelden.

Het komt mij voor dat wij in de mist blijven inzake de gestelde doeleinden. Ik ben bij degenen, die twijfelen aan de geprogrammeerde besparingsmaatregelen inzake de sociale zekerheid, ten belope van 15 miljard. Zullen die miljarden gerealiseerd worden? Trouwens het gepland financieel evenwicht van de sociale zekerheid voor 1981 geeft op het totaal van 32,2 miljard al 1 miljard minder. Het miljard inzake arbeidsongevallen is al verrekend in de 13,4 miljard van de verhoging van sociale zekerheidsbijdragen. Ik verwijs naar bijlage II van het verslag van de Kamer.

Inzake hervorming van de sociale zekerheid legt u het accent, enerzijds, op het wetsontwerp houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers en, anderzijds, op de koninklijke commissie, die ondertussen operationeel is geworden. Meer in het bijzonder ligt de hervorming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering dan weer in handen van een werkgroep, om de koninklijke commissaris over dezelfde materie niet te vergeten.

Maar ondertussen blijft men ingrepen doen, natuurlijk met een financiële weerslag, die doen denken aan afbraak van de sociale zekerheidsregelingen op het stuk van de prestaties.

Ik onderschrijf de belangrijke bepalingen in voormeld wetsontwerp over de beginselen inzake het principe van deplafonnering voor de berekening der bijdragen. Ik onderschat niet de nieuwe verdeling van de bijdragenmassa en de aangepaste percentages die noodzakelijk waren voor 1981. De criteria voor de staatsbijdrage van 1982 af, rekening houdend met de enveloppe voor 1981, zijn waarborgen voor de financiering. Maar is dat het einde van de hervorming van de sociale zekerheid? Wil men hier op een andere manier uitgeraken dan met jaarlijkse operaties, meen ik dat een andere methode kan worden toegepast, met het voordeel dat men uit het klimaat van afbraak treedt via een positieve aanpak ten gronde van de sociale-zekerheidsregelingen. De toekomst zal het uitmaken.

Met betrekking tot de hulp aan de misdeelden, zouden wij toch tot een begripsomschrijving moeten komen waaruit blijkt — na vergelijking en sociologisch onderzoek — wie eronder valt. Ik bedoel hier geenszins een onderzoek naar de staat van behoefte. Er zijn in ons maatschappelijk leven anno 1981 andere criteria voorhanden.

Met deze kritische benadering op vrij oppervlakkige wijze — dat geef ik toe — van het financieel aspect van de sociale zekerheid in zijn geheel, en waarbij uiteraard andere ministers en ministeries betrokken zijn — heb ik alleen nogmaals willen aantonen hoe nodig het is, voor zovele betrokkenen het stelsel veilig te stellen voor een onherstelbaar failliet op korte termijn.

Mijnheer de Minister, nog een laatste overweging in verband met de begrotingen van de instellingen van sociale zekerheid. De desbetreffende bijlage in het Kamerverslag is een stap in de goede richting, nochtans niet voldoende om een minimale controle toe te passen. De wetsbepalingen ter zake (*cf.* wet van 16 maart 1954) moeten worden toegepast, vooral artikel 6, § 4, inzake de rekeningen van de instellingen van categorie B, instellingen die betrekking hebben op de sociale zekerheid in het algemeen.

Mijnheer de Minister, ons vertrouwen in uw begroting is groter dan de poging tot kritische benadering van de ontwerpen die de pijlers zijn van uw beleid. Wij zullen uw begroting dus goedkeuren maar wij zullen ook onze controlerende opdracht in zover het ons mogelijk is uitvoeren ten opzichte van de uitvoerende macht. Het behoort in essentie tot de opdracht van een parlements lid, wat men er ook over denkt. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est à M. Conrotte.

M. Conrotte. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, la discussion du budget de la Prévoyance sociale suscite toujours beaucoup d'attention de la part des membres de notre commission d'une part, en raison du nombre des allocataires concernés par les divers chapitres de la sécurité sociale et même si, d'autre part, il nous est transmis directement par la Chambre.

De plus, l'actualité en fait un problème permanent et la meilleure des preuves se retrouve dans le nombre des projets votés depuis six mois.

S'il est permis d'espérer une vue plus globale de par les travaux en cours en faveur du projet établissant les principes généraux de la sécurité sociale et demain par ceux de la commission royale récemment installée, il n'empêche que la compréhension du volume des crédits affectés aux divers secteurs et repris dans les divers rapports des projets de redressement de la sécurité sociale ou du projet permettant l'exécution du budget 1981 ou du budget lui-même, reste chose malaisée pour le non-praticien des finances sociales.

Puis-je me permettre dès lors de vous proposer, et pour répondre à votre invitation de la semaine dernière, à cette tribune, de reprendre dans un document unique les effets chiffrés des décisions relatives aux ventilations des interventions de l'Etat et aux conséquences de l'application des derniers projets votés depuis août 1980?

Il importe, me semble-t-il, de disposer des meilleures informations à ce niveau pour pouvoir les analyser sereinement et ainsi être qualitativement armé au moment où le gouvernement, comme il l'a promis, déposera sur la table le bilan des lois de redressement.

La politique sociale actuelle est devenue plus efficace, plus globale qu'au cours des années où la charité et l'aumône constituaient les idées de base de la politique sociale.

La sécurité sociale est née il y a plus de trente-cinq ans, de la volonté de garantir et d'assurer un revenu aux travailleurs salariés. Mais il importe actuellement de mener une politique sociale justifiée et planifiée impliquant la remise en cause d'objectifs et d'actions traditionnels ainsi que des options fondamentales pour l'avenir; le recours à des méthodes modernes d'analyse et d'information est plus que jamais nécessaire et souhaitable pour assurer une efficacité économique et sociale maximale des dépenses publiques.

Si le budget de la Prévoyance sociale dépend en large part du financement de la sécurité sociale par des cotisations, par des choix et la volonté politique, je dirais qu'il n'en est pas de même pour l'assurance-maladie où les dépenses ne dépendent ni de la loi de l'offre et de la demande, ni d'une quelconque rationalité, mais d'un progrès technologique et d'une médicalisation systématique dont on voit mal les limites.

Compte tenu du progrès des idées dans le dialogue entamé depuis 1963, de la crise qui sévit depuis 1974, de la prise de conscience qui se diffuse et chez les médecins et dans le public, il est temps de s'engager dans une période nouvelle où une gestion plus rationnelle pourrait se substituer à la croissance désordonnée que nous avons connue pendant les années de prospérité.

Dans ce contexte, les efforts d'éducation à la santé sont peut-être plus importants que de bonnes lois parce que c'est à l'intelligence et à la responsabilité de tous et de chacun qu'il faut faire appel.

C'est non seulement dans des comités, des conseils et collègues nationaux ou provinciaux que des progrès seront obtenus, mais aussi à la base, avec, pour chacune des personnes concernées, une meilleure conscientisation de la population sur une morale naturelle de l'honnêteté et du respect du bien des autres, en matière de santé, par exemple, sur la nécessité de gaspiller moins — recours aux médicaments qu'on ne prend même pas, multiplication d'examen médicaux spécialisés dont l'opportunité est discutable —, sur la volonté solidaire de partager un pain moral en acceptant de perdre l'une ou l'autre charge rémunérée au profit de celui qui attend dans l'inquiétude de retrouver quelque utilité sociale, professionnelle ou physique.

Or, il y a encore un tiers des personnes qui bénéficient de la sécurité sociale en Belgique et restent dans un état d'insécurité d'existence même lorsqu'elles reçoivent des allocations de sécurité sociale.

Des centaines et des centaines de cas, presque toujours préjudiciables, sont dus à la lenteur ou aux erreurs des organismes officiels, à l'absence ou à la carence de sensibilité des agents face à l'urgence, au volume des demandes qui, il est vrai, sont souvent mal formulées en raison de la complexité excessive des réglementations, des procédures ou des formulaires.

Tous les parlementaires présents savent combien la sollicitation du public est grande en cette matière et, pas plus tard que le dernier week-end, j'étais informé du contenu d'une lettre adressée par une de nos administrations nationales à un allocataire dont l'épouse était décédée. Cette lettre, adressée au mari, était rédigée comme suit: «Nous venons d'apprendre votre décès. Voulez-vous nous faire parvenir dans les meilleurs délais un extrait d'acte de décès et l'adresse exacte de votre épouse?»

Si la distraction est permise et pardonnaable, elle pourrait, dans des cas semblables, être évitée.

M. R. Gillet. — Vous avez tout à fait raison. C'est scandaleux!

M. Conrotte. — Pour conclure, je forme le vœu qu'un effort soit entrepris en faveur de l'accroissement des moyens de participation conscients et honnêtes des assurés sociaux.

Je souhaiterais même davantage. Vous êtes responsable des départements de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, et je souhaiterais savoir quelles sont vos intentions en matière de politique de santé, qui permettraient d'alléger les charges de l'assurance-maladie.

Deux considérations finales.

Vous maîtrisez parfaitement et avec diligence les nombreux dossiers qui vous sont confiés et, ce n'est pas péjoratif, votre débit de parole est une de vos caractéristiques mais aussi la preuve du temps passé à l'étude et à la réflexion sur ces dossiers.

Votre détermination et votre volonté de restaurer, contre vents et marées, l'équilibre financier de la sécurité sociale, afin d'empêcher son démantèlement et de garantir ainsi l'avenir de ceux qui subissent le plus directement le poids de la crise économique sont bien connues. C'est pour ces considérations et pour vous permettre de mener dans de bonnes conditions, la meilleure politique sociale, que le groupe PSC vous apportera son vote positif. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Peeters.

De heer Peeters. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, wij hebben reeds herhaaldelijk en uitvoerig, vanop deze tribune, onze kritiek ten gronde geuit op ons huidig stelsel van sociale voorzorg.

Wat de financiering van het systeem betreft, is de Volksunie sinds jaren voorstander van de sociaal-rechtvaardige en op de tewerkstelling gerichte fiscalisering van de sociale zekerheid om de reeds omstandig hier naar voor gebrachte argumenten.

Wat de besteding van de sociale voorzieningen betreft, hebben wij reeds meermalen — en omstandig gedocumenteerd — onze fundamentele kritiek geformuleerd op de onrechtvaardige — horizontale en verticale — herverdeling waartoe het huidige stelsel heeft geleid.

Als Vlaams-Nationale partij heeft de Volksunie bovendien grondige bezwaren tegen de schandelijke, discriminerende wijze waarop de gelden van de sociale zekerheid tussen de twee nationaliteiten in dit land worden verdeeld.

Oud-senator en partijgenoot Maurits Vanhaegendoren schreef — zeer recent — een boekje met de veelzeggende titel: *Schatplichtig Vlaanderen*. Hij brengt daarmee een geactualiseerd vervolg op de zeer gedocumenteerde en relevante studie: *Het geld van de Vlamingen*, actualisering van zijn minutieus verzameld studiemateriaal na de zogenaamde «mini-regionalisering», waarmee het onbekommerd-zonnende Vlaanderen, gedurende de onzalige zomermaanden van het vorige zogeheten jubileumjaar, opgezaaid werd.

Van deze zoveelste schatplichtigheid van Vlaanderen brengt ook de analyse, naar gecommunautariseerde cijfers, van deze begroting van Sociale Voorzorg, eens te meer een duidelijk bewijs.

Immers, ingevolge de zogenaamde «gewone hervormingswet» bestaat er tussen Vlaanderen en Wallonië niet enkel een dotatietransfer van 5 miljard. Er zijn ook nog de 55 miljard centrale transfers via het Gemeentefonds, het Provinciefonds, het onderwijs en dergelijke meer. Maar daarenboven bestaat er nog eens een belangrijk transfer van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid.

Met «nationale solidariteit» hebben deze miljardentransfers trouwens niets te maken.

Zij staan immers in geen enkele verhouding tot het verschil in welvaart tussen de twee landsgedeelten.

De belastingen per hoofd liggen in Wallonië nauwelijks 2 pct. lager dan in Vlaanderen. In geen enkele federale Staat worden subsidies aan deelstaten verstrekt voor een zo miniem verschil.

En wat het netto-inkomen per hoofd betreft, vinden wij evenmin een noemenswaardig welvaartsverschil tussen Vlaanderen en Wallonië. Het netto economisch produkt per inwoner ligt echter wel 30 pct. uit elkaar. In Wallonië is het welvaartsbeeld bedrieglijk gemaakt door de grote financiële transfers waarvan het geniet. Niet alleen communautaire, maar ook algemene transfers, zoals ze bijvoorbeeld voortvloeiën uit de structuur van de sociale zekerheid.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, wij hebben, bij de analyse van de ter bespreking voorliggende begroting van Sociale Voorzorg, een poging gedaan om, uit het voorhanden zijnde cijfermateriaal, een overzichtelijke synthese uit te werken van de Vlaams-Waalse sociale-zekerheidsbalans.

Eerst en vooral, de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid.

Het cijfermateriaal, dat wij uit verschillende bronnen konden verzamelen, liet ons toe de volgende gecommunautariseerde cijfers te berekenen inzake de herkomst van de gelden voor de financiering van de sociale zekerheid voor werknemers. Wij beperkten ons tot de werknemers omdat het, op grond van voor iedereen toegankelijke statistische gegevens, niet mogelijk is voldoende betrouwbare berekeningen te maken voor de andere, kwantitatief echter heel wat minder belangrijke groepen van verzekerden. Tevens beperkten wij ons bij onze berekeningen tot de vier belangrijkste sectoren van onze sociale zekerheid. Wij hielden echter wel degelijk rekening met de dubbele herkomst van de sociale-zekerheidsinkomsten, namelijk enerzijds de sociale bijdragen van werknemers en werkgevers en anderzijds de overheidssteun afkomstig van de belastinggelden.

Aldus konden wij berekenen dat wat de financiering van de pensioensector betreft, Vlaanderen 58,3 pct., Wallonië 25,1 pct., en Brussel 16,6 pct. bijdraagt. Wat de ziekteverzekering betreft, is dat respectievelijk 57,3 pct., 26,7 pct. en 16,0 pct.

Wat de werkloosheid betreft, zijn de bijdragen respectievelijk 57,4, 26,4 en 16,2 pct.

En wat de kinderbijslagen betreft, komen de bijdragen voor 58,9 pct. uit Vlaanderen, voor 24,1 pct. uit Wallonië en voor 17 pct. uit Brussel.

Wat de ziekteverzekering betreft, is volgende opmerking daarenboven niet zonder belang. Als wij aannemen dat 20 pct. van het «Brussels» aandeel door Vlamingen geleverd wordt — een toch wel minimalistisch standpunt —, dan is het Vlaams aandeel in de financiering van de ziekteverzekering voor werknemers 60,5 pct. Voor de pensioenen, werkloosheid en kinderbijslagen wordt dit dan respectievelijk 61,6 pct., 60,6 pct. en 62,3 pct.

Al deze cijfers moeten dan geplaatst worden tegenover de bevolkingscijfers: Vlaanderen 56,1 pct., Wallonië 32,7 pct. en Brussel-Hoofdstad 11,2 pct.

Een andere benadering is de analyse van de gecommunautariseerde cijfers, enerzijds van de sociale bijdragen van werknemers en werkgevers, anderzijds van de staatssteun uit de belastingen. Hier stellen wij vast dat de inkomsten van de sociale zekerheid, uit de sociale bijdragen van werkgevers en werknemers, voor 57,9 pct. uit het Vlaams gewest afkomstig zijn, voor 30,4 pct. uit het Waals gewest en voor 11,7 pct. uit het hoofdstedelijk gebied. In deze inkomsten van Brussel zijn bovendien ook deze van de pendelaars begrepen.

In de bijdrage van de Staat anderzijds draagt het Vlaamse gewest bij, volgens zijn aandeel in de belastingontvangsten, namelijk 56,24 pct. Ziedaar wat de inkomsten van de sociale zekerheid betreft.

Wat nu de uitgaven betreft, de besteding van de gelden, met andere woorden de verdeling van de sociale voorzieningen tussen Vlaanderen en Wallonië, hier zijn de moeilijkheden voor het berekenen van gecommunautariseerde cijfers heel wat groter.

Om nog maar op één van de belangrijke oorzaken te wijzen van het grotendeels ontbreken van voldoende gedetailleerde gegevens, willen wij hier de heer Delhuyenne citeren. De heer Delhuyenne is voormalig administrateur-generaal van het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit en dus een onverdachte getuige. Hij schreef destijds in het *Belgisch Tijdschrift voor Sociale Zekerheid*, een uitgave dus van het ministerie van Sociale Voorzorg, het volgende:

«Een ieder kent de zeer grote invloed van de syndicale en patronale organisaties op de sociale zekerheid. Die organisaties hebben een eenheidsstructuur welke overigens haar kracht aanzienlijk ten goede komt en die zij zo maar niet zullen laten varen. Het Vlaams-Waals probleem zou de opheffing van deze eenheidsstructuur gewis kunnen versnellen en de werknemers- en werkgeversorganisaties hebben er dan ook een rechtstreeks belang bij dat het probleem niet op kunstmatige wijze nog omvangrijker wordt.»

Bedoelde structuren zijn vandaag nauwelijks minder Belgisch-unitair geworden en de opmerking van de heer Delhuyenne geldt vandaag derhalve in dezelfde mate, zo niet nog meer. Het zal daarom niemand verwonderen dat de gewestelijke indeling van de beschikbare cijfers in de jongste verslagen van de Rijkssociale Zekerheid nog steeds de plaats van tewerkstelling als basis hebben, zodat deze gegevens voor onze analyse in feite onbruikbaar zijn, tenzij na ingewikkelde berekeningen om de cijfers voor elk gewest op te splitsen volgens de woonplaats van de betrokken werknemers.

Wij bleven derhalve verplicht ons te beperken tot gegevens die een richting aangeven, maar ook zo is voldoende duidelijk aan welke zijde de Vlaams-Waalse balans doorslaat! En dat duurt zo reeds vele jaren! Op basis van deze gegevens kwamen wij tot volgend resultaat:

De uitgaven van de Rijkssociale Zekerheid gaan voor slechts 52,86 pct. naar het Vlaams gewest, voor 35,89 pct. naar het Waals gewest en voor 11,25 pct. naar Brussel.

Sterker nog: ten behoeve van de parlementaire werkgroep belast met de studie van de problemen op het stuk van de ziekte- en invaliditeitsverzekering werden berekeningen gemaakt die volgende verdeling weergeven: 39,97 pct. naar Vlaanderen, 36,50 pct. naar Wallonië en 23,53 pct. naar Brabant. De heer Delhuyenne merkte hierbij op dat de invaliditeit merkbaar meer verspreid is in het Waals gewest: 39 pct. van de invaliden woont namelijk in de vier Waalse provincies.

Is er in de voorbije twintig jaar een ingrijpende evolutie te bespeuren? Niets wijst hierop en volgende feiten staven voldoende deze bewering.

Ten eerste, een gepensioneerde kost de ziekteverzekering ruim tienmaal meer dan een actieve werknemer. Het is bekend — op grond van de beschikbare statistieken — dat Wallonië meer gepensioneerden telt dan Vlaanderen.

Ten tweede, Wallonië heeft meer minder-validen dan de rest van het land.

Ten derde, de gemiddelde kostprijs per rechthebbende, sector uitkeringen, van de aangesloten van de Socialistische Landsbond ten opzichte van deze van de Christelijke Landsbond ligt hoger bij de eerste Landsbond, die bezuiden de taalgrens de meerderheid van zijn leden recruteert.

Voor hoeveel slaat de Vlaams-Waalse balans aan de Waalse kant door ten nadele van de Vlaamse belasting- en bijdragebetalers?

De onvolledigheid van de voorhanden zijnde gegevens belet ons hierop een juist en volledig antwoord te geven. Dit geldt zowel voor de werknemers als voor de zelfstandigen, de overheidsdiensten en de overigen. De fragmentaire berekeningen die wel mogelijk zijn, gaven de hoger vermelde voor zichzelf sprekende cijfers. En in elk geval dienen wij te noteren dat elk percent verlies op de werknemersbalans alleen al voor de Vlaamse gemeenschap een verlies betekent van meer dan 1,6 miljard per jaar!

Mijnheer de Minister, één enkel recent voorbeeld willen wij u toch niet onthouden. We haalden het uit gegevens, verstrekt door de Neutrale Landsbond. Ze bevestigden de hoger vermelde stelling vanuit een enigszins ongewone hoek.

Uit tabellen die betrekking hebben op het werkjaar 1977, namen we drie typische Vlaamse verbonden en drie Waalse verbonden. Sinds 1971 steunt de begroting van de verbonden op een verdeelsleutel, voor de helft in verhouding tot het ledenaantal en voor de helft in verhouding tot het financieel volume van de verstrekkingen. Deze werkwijze heeft tot gevolg dat de drie Vlaamse verbonden per verzekerde in 1979 een bedrag toegewezen krijgen van respectievelijk 1 403 frank, 1 305 frank en 1 402 frank. De drie Waalse verbonden ontvingen respectievelijk 1 921 frank, 1 927 frank en 1 844 frank.

Extreem gekozen voorbeelden zult u misschien zeggen, Mijnheer de Minister? De berekening, waarin alle bij de Neutrale Landsbond aangesloten verbonden betrokken worden, geeft in elk geval aan dat elk verbond 1 491 frank zou ontvangen indien de verdeelsleutel uitsluitend op het ledenaantal zou steunen. Hoe dan ook, de vraag blijft hoe men kan rechtvaardigen dat in de toewijzingen voor 1979 een verbond voorkomt dat 1 229 frank per verzekerde ontvangt, terwijl een ander verbond 1 927 frank per verzekerde in de wacht sleept. Het is dan ook een meer dan billijke Vlaamse eis dat deze normen, waarop de verdeelsleutel gebouwd is, dringend zouden worden gewijzigd, in die zin dat het ledental zwaarder zou doorwegen bij de verdeling der begroting van de landsbonden.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, waarde collega's, de slotsom van al deze cijfermatige gegevens is duidelijk. De Vlamingen betalen 58 pct. van de sociale bijdragen en krijgen slechts 52 pct. van de tegemoetkomingen van de sociale zekerheid in dit land. Hierdoor vloeien jaarlijks in globaal 18 miljard van Vlaanderen naar Wallonië, naast de reeds ruime communautaire en centrale transfers. Ik heb, bij het begin van mijn betoog, reeds duidelijk onze bedenkingen geformuleerd tegenover een in geen geval gefundeerde verplichting tot wat men «nationale solidariteit» pleegt te heten. Wij voegen er nog deze bedenking aan toe om te besluiten met Maurits Vanhaegendoren: «Solidariteit die normaal is in een Staat die een zelfde natie omvat, mag in vraag worden gesteld als het om solidariteit van twee volken gaat. Twee volken waarvan het ene niets wil weten van de taal en cultuur van het zogezegde «broedervolk» en alleen van het verder samenleven houdt in zoverre dat in zijn profijt is.» (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Jacques Wathélet.

M. J. Wathélet. — Monsieur le Président, chers collègues, en lisant hier soir, le rapport de la Chambre des représentants concernant votre budget, Monsieur le Ministre, je me suis arrêté à une

phrase que vous avez prononcée. Parlant de vos objectifs de 1981, vous évoquez le projet de loi relatif aux principes du régime de sécurité sociale des travailleurs salariés.

Vous rappelez que ce projet est discuté en commission du Sénat et vous croyez utile de préciser: «Un certain nombre d'amendements ont déjà été adoptés, prouvant ainsi que le Parlement a effectivement un rôle à jouer dans l'examen de ce projet de loi.»

«Prouvant ainsi» ... Ironisiez-vous? Même pas. Vous mettiez en évidence un fait de plus en plus rarissime. Vous êtes tout heureux de feindre de croire que vous détenez une preuve que le Parlement a un rôle à jouer.

Nos institutions sont tellement délabrées — je fais ici allusion à l'accord interprofessionnel qui va modifier une loi qui vient d'être votée — qu'un membre du gouvernement croit devoir déclarer qu'il a une preuve que le Parlement a effectivement un rôle à jouer dans l'examen d'un projet de loi.

Les finances de l'Etat ou des divers secteurs de la sécurité sociale sont aussi délabrées.

La Banque Nationale dans son récent rapport — cité abondamment jeudi dernier par le Premier ministre à cette tribune — souligne «que les vues sont devenues bien courtes». On ignore que le progrès de la prospérité depuis 1975 n'est plus gagné mais emprunté et que, demain, on empruntera encore. On ne veut pas savoir qu'aux générations plus jeunes sera transmise en héritage, en même temps qu'un outil de production appauvri, l'obligation de prélever sur le produit de leurs activités, exercées dans des conditions moins prospères, les ressources réelles nécessaires à l'entretien de leurs aînés.

«Les vues sont devenues bien courtes.» Il n'y a vraiment pas besoin de commenter. Vous décloisonnez les secteurs en invoquant la solidarité. Vous dites, à la page 4 du rapport: «Ce n'est donc pas un pillage de réserves, mais un rééquilibrage de la situation financière des secteurs en boni au profit des secteurs en difficulté.»

Mais, il convient de le souligner, la difficulté des secteurs est structurelle. Les glissements que vous organisez sont des palliatifs temporaires. Les vraies difficultés subsistent et s'aggravent.

Dans l'excellent rapport de Mme Smet, à la Chambre, les statistiques de 1979 révèlent que deux millions de personnes environ, sans compter le secteur public, bénéficiaient, en 1979 d'un revenu de remplacement.

En fait, nous sommes contraints de revoir fondamentalement ce que nous appelons la sécurité sociale. A peine de la perdre, nous devons la reconstruire entièrement. Vous direz sans doute que c'est pour cela que le gouvernement a créé la Commission royale. Il s'agit là d'une initiative dont on doit féliciter le gouvernement et en particulier le ministre de la Prévoyance sociale.

M. Dhoore, Ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique. — C'est une initiative parlementaire.

M. J. Wathelet. — C'est discutable. Mais cette initiative ne peut pas être un alibi pour l'inaction. Fréquemment, vous rappelez qu'il existe une Commission royale pour l'harmonisation et la codification. Je vais y venir. Laissons de côté ce rôle qui, incontestablement, est un rôle nécessaire.

J'ai relu le discours important que vous avez prononcé lors de l'inauguration de la Commission royale. Vous disiez qu'il convenait de situer la tâche de cette commission dans le contexte de certaines initiatives récentes d'ordre législatif ainsi que des options politiques qui seront prises dans les années à venir en vue d'une réforme globale et d'une réorientation de la sécurité sociale.

M. Boey, vice-président,
prend la présidence de l'assemblée

Ce discours me paraît important. Vous y reconnaissez qu'il appartient au gouvernement, en accord avec le Parlement, de créer, d'imaginer une politique visant à réorienter le régime pour le sauver. Ce qui nous préoccupe, c'est le délai que vous envisagez. Vous avez parlé, en effet, «des années à venir». Ce n'est donc pas pour demain!

J'ai relu aussi le discours inaugural du professeur Dillemans, président de la Commission royale. M'autorisez-vous encore une lecture, chers collègues? Ce sera la dernière. Que disait-on dans ce discours important: «Le budget de la sécurité sociale doit avoisiner les 900 milliards de francs...» — pour ma part, c'est même plus — «Si on pouvait répartir à zéro, de nombreux problèmes qui semblent aujourd'hui insolubles, pourraient être résolus. Quelques milliards suffiraient — il s'agit là évidemment d'une image — pour garantir à tous les Belges un revenu minimum décent et à tous les handicapés

une indemnité équitable.» Il ajoute, et ceci est peut-être plus grave et doit nous rendre attentifs: «La marge de manœuvre est encore réduite par le nombre d'acquis douteux et même par un système sclérosé de faveurs et de privilèges divers.»

Voilà des paroles extrêmement dures, mais qu'il n'était pas inutile de rappeler ici. J'ai le sentiment que cette phrase renferme la clé de ce que nous devrions réaliser. En effet, l'échéance est là, et nous sommes en présence — M. Dillemans l'a rappelé — d'une crise réelle de moyens.

Nous n'avons plus le droit de gaspiller. Nous devons vérifier où sont les véritables nécessités. Dans l'approche que nous devons faire, nous devons répartir à zéro, pour reprendre l'expression du président de la commission.

Il y a quelques années, Monsieur le Ministre, un de vos prédécesseurs considérait qu'il fallait travailler par objectifs. Il proposait le *planning programming budgeting system* ou PPBS. Il avait fait les premières mises en place. Et puis, un jour, pourquoi? tout s'est arrêté. Il convient d'y revenir: nous n'avons pas le choix de ne pas reprendre cette façon de procéder. Il faut définir d'urgence les objectifs prioritaires essentiels, car nous n'avons plus les moyens de poursuivre une masse d'objectifs ou de prétendus objectifs que nous maintenons à force d'habitude et sans vérification.

Le budget mentionne à la page 43 la reprise progressive et l'exécution du développement de la banque de données sociales.

Il s'agit là sans doute d'un outil indispensable, mais il me semble que tout le secteur qui est le vôtre et dont le budget ne laisse apparaître qu'une minime fraction, doit connaître très vite les options politiques fondamentales.

Je ne suis pas sûr que le gouvernement actuel soit capable ou ait la volonté politique de les proposer tout de suite bien qu'il sache que c'est indispensable.

Le problème n'est pas aujourd'hui, de questionner le gouvernement à propos de son budget de la Prévoyance sociale, mais, à l'occasion de la discussion de ce budget, de le questionner quant à l'avenir de la sécurité sociale, c'est-à-dire quant à ses options, compte tenu des contraintes financières.

J'ai évoqué, il y a quelques instants, quelques chiffres qui figurent dans les documents soumis à notre examen. J'ai cité l'avis du président de la Commission royale.

Chers collègues, mon seul objectif en intervenant, relativement brièvement, dans le débat est de vous demander de vérifier si le temps n'est pas venu de constater que nous sommes obligés de recréer un système de sécurité sociale nouveau et, en tout cas, de tirer les conséquences claires et volontaristes de notre réflexion. (*Applaudissements sur les bancs libéraux.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Claeys.

De heer Claeys. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, sedert jaren blijft de financiële toestand van de ziekteverzekering zorgwekkend. Heel de sociale zekerheid is in een financieel moeilijke situatie geraakt, hoewel de regering in deze periode van economische crisis een buitengewone inspanning heeft gedaan om ze op peil te houden.

De financiering van de ziekteverzekering moet worden bekeken binnen het raam van de sociale zekerheid in het algemeen. De inspanningen tot vermindering van de uitgaven mogen niet alleen ten laste van de ziekteverzekering worden gelegd. Het is immers niet alleen door deze sector te saneren dat het probleem van de sociale zekerheid kan worden opgelost.

Andere sectoren zoals de werkloosheid, slorpen eveneens enorme bedragen op.

Bij vergelijking met landen die een gelijkaardig verzekeringsstelsel hebben, zijn wij het land met de hoogste rijksbijdrage en de laagste sociale-zekerheidsbijdragen.

De middelen waarover de ziekteverzekering beschikt zijn onvoldoende voor de opgelegde taken.

Vanzelfsprekend moeten de uitgaven worden beheerst maar de laatste jaren kwamen reeds belangrijke besparingen tot stand, zowel ten laste van de artsen, ziekenhuizen en verzekeringsinstellingen, als ten laste van de zieken, zoals persoonlijke bijdrage van de gehospitaliseerden, verhoging remgeld bij de terugbetaling van farmaceutische specialiteiten, verhoging remgeld bij raadpleging huisarts, nieuwe voorwaarden gesteld om als regelmatig werknemer in de sector uitke-

ringen te worden beschouwd, maximumbedrag van het dagloon voor het berekenen van de arbeidsongeschiktheid enzovoort.

Het is niet mogelijk op die weg verder te gaan zonder de verzekering illusoir te maken met alle risico's van dien. Zo bijvoorbeeld steekt meer en meer het privaatzekeringswezen de kop op en betekent een bres in de solidariteit tussen de verplicht verzekerden.

Het risico dat men naar twee soorten geneeskunde gaat wordt steeds reëler: een « sociale » geneeskunde financieel gedragen door de verplichte verzekering en een « luxe »-geneeskunde voor degenen, die zich een bijkomende verzekering kunnen veroorloven.

Ook dient te worden gevreesd voor een kostenexplosie in de gezondheidszorgen, waarvan degenen, die geen aanvullende privaatzekering afsluiten op lange termijn de dupe zullen zijn. Uiteindelijk zullen zij zich tot het OCMW moeten wenden.

Privatisering is sociaal niet te aanvaarden. Daarom moet het huidige financieel stelsel worden verstevigd.

Het Riziv heeft sedert jaren te kampen met een kastekort bij de verzekeringsinstellingen en zoals bekend zijn het vooral de facturen van de ziekenhuizen die onbetaald blijven. Wel is een verdrag in de betaling van de facturen normaal daar het nazicht en de vereffening door de verzekeringsinstellingen ten minste twee maanden bedraagt.

Zelfs indien een verdrag van bijvoorbeeld 18 miljard frank aanvaardbaar zou blijken, dan nog wordt de toestand van de ziekenhuizen onhoudbaar. De verzekeringsinstellingen betalen bij prioriteit de rechthebbende uit, evenals hun eigen administratieve kosten. Het is ongezond dat de ziekenhuizen de financiering van het tekort moeten dragen door zelf leningen aan te gaan. Daar waar het vroeger mogelijk was de interestlast in de lidgaprijs te verrekenen wordt thans ook die post geplafonneerd. Tevens worden de mogelijkheden om kaskredieten bij financiële instellingen te verkrijgen steeds geringer en voor een aantal zelfs uitgesloten.

Uiteindelijk dreigt de derdebetalersregeling in het gedrang te komen, wat de ziekenhuisopname voor vele zieken onbetaalbaar zou maken.

Fundamenteel moet het thesaurietekort worden opgelost. Welk bedrijf met een jaarlijkse geldomzet van bij de 230 miljard frank zou zonder bedrijfskapitaal leefbaar zijn?

Het Riziv dient tot aanzuivering van zijn kastekort, zich te behelpen met leningen, waarvan de rentelast de begroting bezwaart; in 1980 meer dan 2 miljard. In welke maatregelen voorziet de Minister om het kastekort tot redelijke proporties terug te brengen?

De ziekteverzekering heeft een periode van rust nodig, waarin haar financiering op stabiele en voldoende elementen zou steunen en de uitgaven volkomen beheerst. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est à M. Cerf.

M. Cerf. — Monsieur le Président, chers collègues, comme le rappelait notre collègue Wathelet, l'éminent professeur Dillemans a estimé l'ensemble des transferts sociaux destinés à la sécurité sociale dans notre pays à plus ou moins 900 milliards. Vous-même, Monsieur le Ministre, les avez récemment estimés à 878 milliards, nous n'en sommes pas à 20 milliards près dans la circonstance actuelle! Il n'en reste pas moins que, par rapport à un produit national brut de l'ordre de 2 200 milliards, nous nous trouvons en présence de chiffres qui ne manquent pas d'être impressionnants. Nous devons en tenir compte, malgré le fait que le budget de votre département se limite à 106 milliards, votre politique influera, bien entendu, sur l'ensemble des transferts sociaux.

Si nous considérons uniquement l'ensemble du budget en discussion, soit 106 milliards, nous constatons que le budget de l'assurance maladie-invalidité en représente environ 80 p.c.

Ce sujet a été largement agité, notamment par la presse, au cours des années précédentes. On a longuement parlé du gouffre de l'assurance maladie-invalidité. Or, on constate aujourd'hui — c'est vous-même qui l'avez récemment rappelé à la Chambre, Monsieur le Ministre —, que le déficit cumulé de l'Ami est de l'ordre de 28 milliards. Ce n'est certes pas une somme négligeable, mais dans la débâcle actuelle, au moment où l'ensemble des dettes de l'Etat se monte à plus de 2 000 milliards, alors que le Vice-Premier ministre considère que le déficit de l'Etat se chiffrera, en 1981, à 170 milliards environ — ce qui veut dire 200 ou 220 milliards —, devant la menace de dévaluation que nous connaissons et lorsque toute une série d'autres problèmes gravissimes se posent, il faut bien reconnaître qu'on a finalement exagéré le problème de l'Inami et celui de l'assurance maladie-invalidité en particulier.

La question est posée depuis un certain temps déjà. Les documents dont nous disposons concernant les causes du déficit de l'assurance-

maladie sont très nombreux. Je crois utile de faire un très rapide retour en arrière à ce sujet et d'examiner comment notre système d'assurance maladie-invalidité s'est progressivement enfoncé dans le déficit, celui-ci entraînant des problèmes extrêmement graves, malgré un déficit limité à 28 milliards, pour les hôpitaux et l'emploi en milieu hospitalier. L'Inami est en retard de paiement aux mutualités pour un montant de 20 milliards et les mutualités ont des dettes à l'égard des hôpitaux. A leur tour, ceux-ci ont dû emprunter aux taux que vous connaissez, ce qui n'a fait que compliquer pour eux le problème, l'Inami étant lui-même obligé par l'Etat de supporter le financement des emprunts.

En réalité, l'affaire remonte à 1964, à l'époque de la loi Leburton; il n'est peut-être pas mauvais de le rappeler, puisqu'on reparle actuellement de M. Leburton. En fait, cette loi avait pour but d'instaurer une gratuité quasi totale en matière d'assurance-soins de santé et, accessoirement, de valoriser le rôle des mutualités et de leur donner un caractère plus officiel. Il faut se souvenir que les mutualités touchent annuellement 7 à 8 milliards de frais de gestion des soins de santé, ce qui n'est pas négligeable, en dépit de quelques aménagements auxquels il a été procédé.

La loi de 1964 visait également à soumettre les médecins à l'exécutif dans le cadre d'un engagement qui apparut à l'époque inacceptable à beaucoup d'entre eux. Il y avait aussi de la part de l'Etat un engagement important — on ne le soulignera pas assez — de financer les frais supplémentaires imputables à la gratuité totale aux veuves, invalides, pensionnés et orphelins.

A l'époque, la dépense était estimée à 27 p.c. de l'ensemble; elle est maintenant évaluée à 43 p.c. Cependant, l'Etat n'a pas jugé utile d'ajuster sa participation dans la même proportion.

Nous avons alors connu un premier conflit médical, toujours pénible pour un pays comme le nôtre, et qui portait essentiellement sur les conditions de l'engagement et les problèmes déontologiques qui y étaient liés.

Dès cette époque, et je désire le rappeler aujourd'hui, les médecins et les organisations médicales ont attiré l'attention des responsables sur les problèmes que devait tôt ou tard poser la gratuité intégrale. D'autres médecins, pas tous, mais ils étaient déjà à cette époque relativement nombreux, ont pressenti que le système du tiers payant généralisé risquerait, lui aussi, à un moment donné, d'être une source d'abus. Enfin, certains ont également perçu que la loi était organisée en manière telle que l'hospitalisation coûterait, dans bien des cas, moins cher aux patients que les soins donnés à domicile, avec toutes les conséquences que cela impliquerait dans leur comportement.

Finalement, une solution a été trouvée aux problèmes déontologiques qui préoccupaient les médecins en matière de liberté thérapeutique et de secret médical. Cependant, aucun accord n'a pu être réalisé en ce qui concerne les problèmes de la gratuité, du tiers payant et du rapport entre la médecine en milieu hospitalier et la médecine en milieu familial.

Je me souviens précisément des discussions interminables, qui ont duré des nuits, sur la question de savoir si le ticket modérateur serait exigé ou exigible. A l'époque, la thèse du gouvernement et des mutualités l'a emporté.

Nous avons, dès lors, adopté, à partir de 1964, un système dont certains disaient au départ qu'il connaîtrait des difficultés financières. Certaines causes de ces difficultés étaient indépendantes de la volonté et de l'action des deux parties, comme par exemple, le vieillissement de la population et la sophistication croissante de la médecine. Ces causes étaient prévisibles mais inévitables; elles étaient regrettables dans le premier cas, souhaitables dans le second.

Une certaine surconsommation a résulté indiscutablement de ce système de la gratuité et du tiers payant. Bien qu'incontestable, elle a été minimisée ou exagérée suivant la position des uns et des autres.

Enfin, la situation de l'assurance-maladie a été compliquée par le non-respect des engagements pris par l'Etat à l'égard de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité en ce qui concerne les frais supplémentaires découlant de la gratuité totale pour les Vipo.

Le déficit s'est donc installé progressivement et les retards de paiements aux hôpitaux ont placé la plupart des institutions hospitalières dans un état de préfaillite. Pourtant, le développement de la situation durant ces dix-sept dernières années laisse entrevoir qu'il eût été facile d'éviter les problèmes actuels.

Aujourd'hui, en vertu d'une décision récente, tout patient hospitalisé doit payer une petite somme par journée d'hospitalisation. Si mes souvenirs sont exacts, la contribution est de 150 francs pour les actifs et de 75 francs pour les Vipo, sur un prix moyen de 3 000 francs de la journée d'hospitalisation; la participation du patient ne couvre même pas les frais de nourriture. Or, pendant des années, on a affirmé que c'était une mesure irréalisable, impensable, absolument aso-

cial. Je constate que la même mesure est prise maintenant sous l'empire de la nécessité, au moment où la situation financière des moins bien nantis se dégrade, et qu'elle n'a provoqué de tollé particulier ni dans la presse, ni au sein de la population. Je vis au milieu de gens qui connaissent ce problème et admettent une petite participation dans leurs frais d'hospitalisation.

Si l'on veut bien se souvenir qu'en Belgique on compte une moyenne annuelle de 20 millions de journées d'hospitalisation et qu'il y a dix-sept ans qu'on tergiverse sur le point de savoir s'il faut appliquer un petit ticket modérateur, un simple calcul nous montre que si, dès 1964, on avait demandé une participation de 100 francs par journée d'hospitalisation, ce qui était évidemment supportable, il en serait résulté des recettes de 34 milliards pour l'Institut national d'assurance maladie-invalidité. En d'autres termes, il n'y aurait pas actuellement de déficit de l'Inami.

M. Dhoore, Ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique. — Si l'on avait appliqué mon projet au début de 1977, il n'y aurait pas de déficit non plus.

M. Cerf. — On a laissé se dégrader la situation. Je suis également persuadé que si l'on avait appliqué depuis dix-sept ans un petit ticket modérateur à la journée d'hospitalisation, nous aurions sans doute constaté une légère réduction du nombre de journées. Sur 20 millions, une réduction de 2 à 5 p.c. représente 500 000 à 1 million de journées d'hospitalisation par an en moins, ce qui représente aussi une économie de quelque 15 milliards.

C'est dire qu'en réalité l'équilibre financier de l'Inami est possible sans devoir faire des efforts absolument désespérés. Il s'agit d'admettre une fois pour toutes qu'un certain ticket modérateur est un mal nécessaire et que ce qui a été fait en matière d'hospitalisation doit l'être aussi pour les prestations de biologie clinique, où le ticket modérateur ne doit pas être élevé; il suffit de 10 francs par prestation de biologie clinique pour assurer un équilibre financier au sein de l'Inami.

Enfin, il faut revoir sérieusement le problème du tiers payant, non pas lorsqu'il s'agit de sommes énormes à la suite d'hospitalisation de longue durée avec prestations techniques très élaborées. Le tiers payant pour les prestations relativement modestes est aussi source de certains abus. Nous aurions alors l'occasion de nous pencher sur des problèmes autrement graves et lancinants comme par exemple, ceux de l'emploi et du chômage — par parenthèse, Monsieur le Ministre, à court terme, je n'y vois comme seule solution qu'une redistribution équitable du travail disponible, c'est-à-dire le travail partiel — et celui du financement des pensions. Je ne suis pas du tout expert en matière de pensions mais à en croire certains spécialistes dans cette assemblée, comme M. Delpérée, les problèmes financiers de l'Inami ne sont rien à côté de ceux qui nous attendent dans quelques années en matière de pensions.

Avant d'en finir avec ce problème Inami, je voudrais souligner, parce que l'on a trop dit et trop écrit de choses relativement injustes à ce propos, que les médecins, dans toutes les convulsions et tous les conflits sociaux que nous avons connus, ont, dans l'ensemble, fait preuve de bonne volonté et de sens social. J'aimerais rappeler, car on ne l'a pas suffisamment signalé, qu'ils ont accepté que l'indexation pour 1980 ne soit opérée qu'en fin d'année, chose que personne dans ce pays n'admet en général; que devant les difficultés évidentes de l'Etat, ils ont accepté que cette indexation pour 1980, au moment où il s'est agi de la régler, soit rabotée de 7 à 3,16 p.c. et qu'enfin, ils ont accepté le principe de la modération des revenus pour 1981, à condition, cela va de soi, que tout le monde y participe.

Il fallait quand même le dire et je reconnais volontiers que les médecins ont été à l'origine de conflits sérieux avec le gouvernement mais, chaque fois, ce fut à l'occasion de problèmes de déontologie et, dans ce domaine, les mêmes causes engendreront régulièrement les mêmes effets. Néanmoins, je pense qu'ils ont su faire preuve, dans un certain nombre de circonstances, de sens des réalités et il me paraît possible, avec la collaboration de tous, médecins compris, de résoudre une fois pour toutes le problème de l'équilibre financier de l'Inami.

Mais il faut bien avouer que le projet de budget qui nous est soumis aujourd'hui apparaît essentiellement comme un budget d'expédition des affaires courantes élaboré par un gouvernement qui ne gouverne plus guère; M. Wathélet y a fait allusion tout à l'heure. Le gouvernement fait des lois, parfois même il se substitue au Parlement, mais quand il s'agit d'appliquer la loi, on ne trouve plus personne et ce sont d'autres groupes extra-parlementaires qui sont chargés de résoudre les problèmes.

En tout cas, il ne m'est pas possible de déceler nettement dans le budget même une volonté réelle de renouveau ou de redressement de

la situation financière de l'Etat et je le regrette. On n'y trouve pas non plus une ligne directrice qui devrait nous engager progressivement dans la voie de la société de l'après-choc pétrolier, car finalement le gouvernement et l'Etat auront un rôle à jouer dans le nouveau mode de vie qui devra être le nôtre à moyen terme.

Dès lors, c'est à nos yeux un budget comme tant d'autres que la majorité votera vraisemblablement dans la résignation. Mais en ce qui nous concerne, nous ne pouvons que le rejeter. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van den Eynden.

De heer Van den Eynden. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, in de inleiding van mijn uiteenzetting wilde ik ongeveer hetzelfde zeggen als mijn collega Egelmeers daarnet heeft gezegd. Ik kan op mijn eerste-communiceeltje verklaren dat hij noch ik hebben gespiekt, zodat ik de inleiding van mijn uiteenzetting wel kan overslaan.

Zoals ik reeds eerder onderstreepte, ter gelegenheid van de bespreking van het wetsontwerp inzake de sociale zekerheid en de welvaartsvastheid in 1981, looft de socialistische fractie de inspanningen van de regering ten einde vanaf 1981 in de verschillende sectoren van de sociale zekerheid een sluitende begroting in te dienen. Wij begrijpen meer dan wie ook dat één van de voornaamste pijlers waarop onze voorspoed tijdens de jongste decennia werd gebouwd, een zeer ernstige crisis doormaakt en dat de financiële problemen, die zeker niet nieuw zijn en eerder als een chronische kwaal kunnen worden beschouwd, dringend aan een oplossing toe zijn. Het is dus begrijpelijk dat de voornaamste bezorgdheid in de onmiddellijke toekomst moet uitgaan naar het herstel van het financieel evenwicht. Wij willen er echter voor waarschuwen dat men bij het zoeken naar dergelijke oplossingen moet uitgaan van het feit dat een ieder meer dan ooit een beroep doet op de sociale zekerheid en minder dan ooit de reeds verworven bescherming beperkt wil zien.

De Vlaamse socialisten dringen er dan ook bij de regering op aan zich niet te vergenoegen met onmiddellijke gedeeltelijke hervormingen die blijken te zijn ingegeven door de huidige moeilijkheden, maar te zoeken naar algehele oplossingen in overleg met de voornaamste belanghebbenden en in samenwerking met specialisten, om zo spoedig mogelijk te komen tot diepgaande, veelvuldige en duurzame veranderingen die de billijkheid en de sociale rechtvaardigheid zouden waarborgen. U zal mij trouwens toestaan, Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, bij het einde van mijn betoog terug te komen op die fundamentele hervorming van ons sociale-zekerheidsstelsel.

Inzake de bezuinigingsmaatregelen zou ik hier mijn scepticisme willen herhalen, dat ik reeds eerder aan de dag legde, met betrekking tot de mogelijkheden een effectieve bezuiniging te bereiken door de vermindering van het aantal overtoollige ziekenhuisbedden. Inderdaad is het niet moeilijk daaromtrent theoretische stellingen op te bouwen, doch de verwezenlijking ervan in onze huidige structuur van de gezondheidszorg lijkt bijna onhaalbaar. De toepassing van een dergelijke maatregel moet rekening houden met de verwezenlijkingen en structuren van de diverse ziekenhuisnetten, aangezien het ondenkbaar zou zijn dat omwille van het beleid gericht op de vermindering van het aantal ziekenhuisbedden, enkel de openbare ziekenhuizen door een dergelijke maatregel zouden worden getroffen. Bovendien is de toestand in de diverse regio's zo verscheiden en is het gebrek aan bepaalde gespecialiseerde diensten zo schrijnend dat een dergelijk evenwichtig beleid op nagenoeg onoverkomelijke hinderpalen zal stuiten.

Zoals ik reeds eerder verklaarde lijkt het ons prijzenswaardiger stappen te ondernemen bij de verscheidene ziekenhuisdirecties om hen ertoe te overhalen bepaalde patiënten die daartoe in aanmerking komen, te verwijzen naar alternatieve verzorgingsformules. Dit houdt echter in dat doeltreffende oplossingen uitgewerkt worden voor de langdurige hospitalisatie van bejaarde alleenstaanden, aangezien de bestaande situatie een financiële aanmoediging tot hospitalisatie inhoudt.

De Vlaamse socialisten zijn het eens dat een verstrenging moet optreden in de programmatie van de zware medische apparatuur. Een dergelijke maatregel kan voor ons echter niet inhouden dat bepaalde regio's of ziekenhuisnetten niet of onvoldoende aan hun trekken zouden komen.

Het zou voor ons bijvoorbeeld onaantvaardbaar zijn dat de programmatiecommissie heden nog geen criteria zou hebben opgesteld om de zware apparatuur oordeelkundig te spreiden. Zo is het ondenkbaar en onbegrijpelijk dat in de hele provincie Antwerpen tot op heden geen lineaire versneller voorradig is voor de radiotherapeutische behandeling van kanker der inwendige organen. Nochtans lijkt

het voor ieder weldenkend mens duidelijk dat een dergelijke zware apparatuur dringend noodzakelijk is in één van de dichtstbevolkte agglomeraties met de grootste ziekenhuisketen. Ik neem mij trouwens voor over deze particuliere aangelegenheid terug te komen op een later tijdstip.

Als Vlaamse socialistenv stellen wij ondertussen dat de verstrenging van de programmatie van de zware medische apparatuur moet gebeuren met de grootst mogelijke politieke verantwoordelijkheidszin. Dit neemt niet weg dat het ook voor ons geen twijfel lijdt dat het afremmen van de uitgaven voor gezondheidszorgen een dwingende maatregel is, maar dat vooral een diepgaande hervorming van ons gezondheidsstelsel vereist is.

Dat ondanks de budgettaire moeilijkheden een bijzondere aandacht besteed wordt aan de verbetering van het lot van de misdeelden strekt deze regering tot eer. In die zin moet onder meer de verhoging van de tegemoetkomingen voor minder-validen geprezen worden. Wij zouden over de minder-validen echter vooral willen benadrukken dat, naast de financiële problemen, er zich vooral geregeld administratieve moeilijkheden in die sector voordoen. Dit is vooral te wijten aan de vele, soms ondoorgedreven, administratieve procedures en het overdreven lang onderzoek van de dossiers. Wij hopen dan ook dat snel zal worden overgegaan tot de overwogen invoering van het « enig dossier ».

Wij benadrukken eens te meer onze spijt dat nogmaals afbreuk wordt gedaan aan de wet die de welvaartvastheid van de vergoedingen vastlegde, door de inschrijving van een welvaartsvergoeding die slechts gelijk is aan deze van 1980.

Uitgaande van de bekommerning van de regering voor het lot van de misdeelden, zouden de Vlaamse socialistenv er willen voor pleiten dat men bij de hervorming van de sociale zekerheid zou inspelen op de belangrijke veranderingen in diepgaande wijzigingen die zich hebben voorgedaan in de hiërarchie van de sociale behoeften. De sociale zekerheid moet zich bijvoorbeeld bekommeren om de nefaste gevolgen van een steeds verder doorgedreven verstedelijking voor de toestand van bejaarde personen en minder-validen. Zij zal moeten rekening houden met verschijnselen zoals de massale verzuiking van de vrouwen om een beroepsactiviteit uit te oefenen, de eis tot rechtsgelijkheid van de geslachten, de evolutie van het gezin, en bijzonder de opvattingen aangaande het huwelijk, evenals de toeneming van het aantal echtscheidingen. De bijna structurele aanwezigheid van een massa arbeiders zonder werk wegens de ontwikkeling van de produktiviteit, de automatisering of de robotisatie van de activiteiten, zal ons voor enorme problemen stellen. Het zal een diepgaande herziening van het werk van de loontrekkende, en in het bijzonder een aanpassing van de werktijd vergen, waarop de sociale zekerheid zich zal moeten afstemmen. Het systeem zal de gevolgen moeten ondergaan van de nieuwe klemtoon die wordt gelegd op de waarden van vrije tijd of van het streven naar geluk ten koste van de voorheen voorrechten waarden van de arbeid.

Dat deze sociale vernieuwing in de maatschappij zich afspeelt tegen een achtergrond van verandering van economische gegevens en van demografische achteruitgang, maakt de uitdaging des te belangrijker. De oplossingen kiezen op maat van al deze problemen vergt dan ook een diepgaande hervorming, los van de huidige budgettaire bekommerningen. Een nieuw globaal onderzoek van de opvattingen, van de doelstellingen, van de structuren en van de methodes is noodzakelijk, wil men ernaar streven, met behoud van de verworvenheden van de sociale vooruitgang, beter in de werkelijke behoeften van de mens van morgen te voorzien.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, waarde collega's, op grond van de overtuiging van het uitzonderlijk belang van het sociale-zekerheidssysteem in de toekomst, zullen de Vlaamse socialistenv verder hun medewerking verlenen aan de plannen ter zake en ondertussen deze begroting goedkeuren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est à M. Lambiotte.

M. Lambiotte. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, mon intervention sera brève. Je veux, Monsieur le Ministre, vous poser deux questions, auxquelles vous êtes particulièrement bien qualifié pour répondre car elles s'adressent autant au ministre de la Santé publique qu'au ministre de la Prévoyance sociale.

Ma première question a trait à la médecine homéopathique. Celle-ci se développe de plus en plus, et elle se développerait probablement plus encore si certaines craintes n'existaient parmi la population envers cette médecine en raison de ce qu'elle ne bénéficie pas de la « reconnaissance » de l'Inami.

En effet, tout d'abord les consultations au cabinet d'un médecin homéopathe ne sont considérées que comme consultations au cabinet d'un médecin généraliste...

M. Cuvelier. — C'est déjà très bien !

M. Lambiotte. — ... et l'organisme assureur rembourse le malade sur la base de ce tarif. Or, le médecin homéopathe réclame des honoraires supérieurs à ceux du généraliste, ce qui se justifie compte tenu de la durée d'une consultation au cabinet d'un homéopathe et du fait qu'en plus, le médecin homéopathe consacre une partie de son temps à de nouvelles études. On sait que des cours complémentaires se donnent à leur intention, notamment à Namur et à Bruxelles.

D'autre part, les médicaments homéopathiques ne font l'objet d'aucun remboursement. Cette discrimination me heurte personnellement très fort, car si, en ce moment, j'éprouve des difficultés à lire mon texte, si je ne puis lire un texte dactylographié sans me servir de cette espèce de « lunette », cela résulte de l'absorption d'un médicament « traditionnel » prescrit par un généraliste, que je ne mets nullement en cause par ailleurs. Ce médicament peut avoir des effets très graves et je ne suis malheureusement pas le seul à en être victime. Dès lors, il m'apparaît injuste que des médicaments dont on sait qu'ils ne provoquent aucun effet secondaire néfaste chez le malade ne fassent l'objet d'aucun remboursement alors que celui dont je suis victime était toujours en circulation et remboursé jusqu'en août dernier.

Je ferme cette parenthèse et en reviens à cette réticence du public envers l'homéopathie, réticence résultant en grande partie, à mon sens, de ce non-remboursement.

Je sais que des restrictions sont apportées dans le remboursement des soins de santé et que, par conséquent, le moment pourrait être considéré comme inopportun pour admettre de nouvelles prestations. Je ne suis cependant pas certain que cela augmenterait les dépenses, car chacun sait que les visites au cabinet de l'homéopathe sont assez espacées et les médicaments beaucoup moins coûteux. Il est donc permis de croire qu'une extension de la médecine homéopathique serait loin d'augmenter le déficit de la sécurité sociale.

Ma deuxième question, vous la connaissez en fait depuis un certain temps, Monsieur le Ministre. En effet, en date du 17 décembre 1980, notre collègue, M. Knoop, vous posait une question écrite à propos des ostéopathes. Ces derniers ne sont pas nombreux en Belgique. Ce sont souvent des kinésistes qui ont poursuivi des études en Angleterre ou aux Etats-Unis mais dont les prestations ne sont pas, non plus, remboursées par les organismes assureurs.

La question de M. Knoop étant restée sans réponse, vous serait-il possible d'y répondre aujourd'hui et de nous dire quelle solution peut être apportée à cette situation ? (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vangeel.

De heer Vangeel. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik kan u onmiddellijk geruststellen, Mijnheer de Minister, mijn betoog zal niet zo « stout » zijn als dat vorige week het geval was. Integendeel. Ik wens u te danken voor uw vlugge en laten wij hopen, adequate reactie in verband met de verklaring op erewoord die aan de gepensioneerden werd gestuurd. Hieruit blijkt dat inderdaad, nu wellicht op een andere manier, over deze personen de inlichtingen kunnen worden bekomen die u nodig hebt.

Mijn uiteenzetting zal niet ten gronde zijn. Wij hebben immers reeds, in de voorbije weken, bij de bespreking van de herstellwetten, een aantal fundamentele problemen inzake uw departement en de sociale zekerheid behandeld. Daarom zal ik mij vandaag tot enkele eerder bijkomende zaken beperken.

Mijn eerste opmerking houdt verband met het begrip gezinshoofd voor de invaliden inzake de ziekteverzekering: het koninklijk besluit van 23 januari 1980. We kunnen allen vaststellen dat door dit koninklijk besluit bepaalde pijnlijke en onrechtvaardige toestanden zijn gecreëerd. Ik zal niet in details treden, maar u verwijzen onder meer naar een belangrijk artikel dat daarover deze week is verschenen in het blad van een belangrijke werknemersorganisatie, namelijk in *De Volksmacht*. Anderzijds wil ik ook uw aandacht vestigen op de gefundeerde interpellatie die hier, ongeveer een jaar geleden, in dit verband werd gehouden door de heer Houben.

Mijn tweede opmerking betreft de hervorming van de sociale zekerheid. Speciaal in verband met de kinderbijslag, vraag ik u opnieuw een onderzoek te wijden aan de eventuele kostprijs van de verhoogde kinderbijslag voor een bepaalde categorie van verzekerden, namelijk de gepensioneerden met een klein pensioen die nog kin-

derlast hebben. Hun aantal is niet zo groot, en zij hebben die verhoogde kinderbijslag nodig omdat het meestal gaat om kinderen die een leeftijd hebben bereikt waarop zij voor het gezin zeer belangrijke onkosten meebrengen, bijvoorbeeld voor de studies die zij op dat ogenblik doen.

Mijn derde opmerking houdt verband met de minder-validen. Ik dank u, Mijnheer de Minister, voor de inspanningen die werden gedaan om het onderzoek van de dossiers wat vlugger te doen verlopen dan dit vroeger het geval was, wanneer voor duizenden dossiers op een afhandeling werd gewacht. Niettegenstaande die bespoediging in de afhandeling van de dossiers zijn er toch nog enkele die lange tijd onafgewerkt blijven. De oorzaak ligt voornamelijk bij het medisch onderzoek. Ik hoop dat daarvoor zeer spoedig een goede oplossing zal worden gevonden.

Mijnheer de Minister, bij deze gelegenheid wens ik ook uw aandacht te vragen voor de problemen die rijzen voor de minder-validen die de pensioengerechtigde leeftijd bereiken. Voor de meesten valt na die leeftijd de tegemoetkoming voor minder-validen weg. Slechts enkelen krijgen naast het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, een bijkomende vergoeding als minder-valide.

Wanneer wij mochten komen tot een stelsel van basistegemoetkoming en een tegemoetkoming voor de handicap zelf, dan zou meteen ook het probleem van de bejaarde minder-validen opgelost zijn.

Mijnheer de Minister, in verband met de ziekteverzekering en de bijdragen rijzen bepaalde problemen voor sommige gepensioneerde zelfstandigen. Zij moeten om als gepensioneerde zelfstandige verzekerd te blijven voor kleine risico's, een zeer grote bijdrage betalen van een vaak zeer klein pensioen.

De personen die alleen het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ontvangen, behoren tot de categorie van de beschermde personen. Het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ligt nochtans hoger dan het pensioen van de zelfstandigen.

Wanneer iemand echter van slechts één jaar beroepsactiviteit een pensioen van zelfstandige en daarnaast het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ontvangt, heeft hij geen recht om als beschermd persoon in het stelsel te worden opgenomen.

Meer fundamenteel en namens de hele CVP-fractie dring ik er bij u op aan, Mijnheer de Minister, nu wij de herstellwetten hebben aangenomen en er voor de kleine pensioenen inspanningen zullen worden geleverd waarvoor bepaalde sommen in de regeringsverklaring waren toegezegd, dat ten spoedigste maatregelen worden genomen in verband met het levensminimum, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en het basisinkomen voor de minder-validen.

Reeds vele jaren hebben de opeenvolgende regeringen beloofd dat het levensminimum op 180 000 en 140 000 frank zou worden gebracht. De datum waarop deze bedragen moesten worden bereikt, is reeds lang verstreken.

Tot mijn spijt stel ik dan ook vast dat er in de begroting 1981 geen enkel bedrag is ingeschreven om het levensminimum, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of het basisinkomen voor de minder-validen op te voeren.

Ik hoop dat dit geen teken aan de wand is en dat, zoals reeds eerder is gebeurd, het verhogen van deze levensminima in 1981 niet zal worden vergeten.

Nog een laatste en misschien wel enigszins stoute opmerking, Mijnheer de Minister.

Wij zijn blij dat er blijkbaar toch een algemeen centraal akkoord tot stand zal komen. Hierdoor zal in 1981 de matiging weliswaar niet zo groot zijn als oorspronkelijk werd verwacht maar, na verloop van tijd zal ze toch kunnen worden gerealiseerd. Wij stellen echter vast dat er ook andere herstellwetten werden goedgekeurd waarmee een matiging wordt opgelegd aan zeer behartenswaardige gevallen. Ik denk onder meer aan de pensioenwetgeving voor werknemers in de sociale zekerheid, waardoor tengevolge van het anders berekenen van de toegevoegde jaren, een aantal personen geen volledig of geen hoger pensioen zullen verkrijgen. Deze groepen zullen wel reeds in 1981 moeten inleveren!

Mijnheer de Minister, niettegenstaande mijn laatste «stoute opmerking», zullen de leden van mijn fractie uw begroting toch goedkeuren. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

M. le Président. — La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, il n'entre pas dans mes intentions de me livrer à une longue dissertation à propos du budget que nous examinons ce jour. Bien que des choses importantes puissent être dites à propos des orientations en matière d'économie, je me permets de mettre en évidence un point précis.

Ainsi donc, les cures d'air préventives, dans le cadre de l'assurance mutualiste libre, ne seront plus subsidiées: il en résultera une économie de 129 millions!

Je ne veux pas faire de «misérabilisme», mais ces cures d'air préventives, à qui s'adressent-elles? A des jeunes enfants et à des adolescents les plus défavorisés, à ceux dont les parents ne peuvent offrir, le plus souvent des vacances familiales ou autres, complètement à charge des revenus familiaux.

Dans le total de la masse budgétaire, que représentent 129 millions même en période de disette? Surtout quand ils sont économisés au préjudice d'enfants!

Mon groupe n'est intervenu que très modérément dans la discussion des huit lois de redressement, non qu'il ait souscrit avec enthousiasme ou indifférence aux mesures prévues, mais parce qu'il était conscient que des redressements devaient s'amorcer dans une période aussi difficile que celle que nous vivons. Toutefois, supprimer la subvention des cures d'air préventives, c'est vraiment faire œuvre néfaste à l'égard de quelques milliers de jeunes qui n'ont pas d'autres perspectives d'évasion ni de vivification. Si nous avions eu le temps de nous procurer les statistiques, nous verrions que ces cures ne bénéficient, dans une large mesure, qu'aux enfants dont les parents ne jouissent que de revenus modestes.

Une preuve, peut-être, à l'appui de mon assertion: depuis l'intensification de la crise, et avec elle l'accroissement du chômage, les mutualités en général, et celle que je connais mieux, la Fédération des Mutualités socialistes et syndicales de la région de Liège-Huy-Waremme, ont vu une recrudescence des demandes de cures d'air préventives. Je ne veux pas croire qu'il n'y ait pas de relation entre la situation économique et cet accroissement de demandes.

Le gouvernement ne pourrait-il envisager de rétablir cette subvention à tout le moins pour les enfants des familles dont les revenus ne dépasseraient pas un plafond à déterminer?

Notre littoral, comme nos Ardennes d'ailleurs, sont émaillés de homes de vacances, acquis sur les deniers des diverses mutualités, et qui offraient, chaque année, à quelques centaines de gosses, une cure d'iode ou d'oxygène en même temps qu'ils leur donnaient l'occasion de vivre une quinzaine de jours en collectivité étroite. Ceci n'est pas à négliger non plus: 15 jours de jeux en commun, de promenades, de loisirs organisés, de nourriture prise à heures fixes, de sommeil régulier, désintoxiquaient des enfants de leur vie d'isolé dans une société d'adultes souvent déshumanisée.

Je plaide, Monsieur le Ministre, pour que ces quelque 120 millions soient trouvés ailleurs au bénéfice de cette catégorie d'enfants qui ne se situent certainement pas parmi les mieux nantis. Jusqu'ici, les mutualités ont fait un gros effort pour maintenir le bénéfice des cures d'air à leurs affiliés, mais elles ne pourront continuer à supporter cette charge sans les subsides qu'elles recevaient pour cette mission.

Tant de gaspillages se constatent encore de la part d'une certaine catégorie de citoyens, notre pays n'est pas aussi pauvre que la situation économique ne la justifierait! Puis-je émettre une suggestion de recettes?

Lorsque l'Etat lancera encore des emprunts, est-il impossible d'envisager qu'un tout petit pourcentage de ceux-ci, 0,25 p.c. par exemple, soit affecté aux cures d'air préventives? Je soumets cette suggestion à votre réflexion, Monsieur le Ministre.

Je partage le souci du gouvernement de mettre fin à des excès, à des abus, à des gaspillages, à des laxismes. Mais je me fais l'avocat des cures d'air préventives dans l'esprit où elles ont été créées et subsidiées depuis leur création.

La médecine préventive étant devenue une matière communautarisée, pourrait-on, dès lors, croire que ces cures d'air pourraient être subsidiées par la communauté si toutefois les moyens étaient transférés vers celles-ci lorsqu'ils auront été dégagés avec la bonne volonté du gouvernement. Je vous remercie. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik dank al degenen die het woord namen in dit debat, dat niet veel tijd in beslag heeft genomen, maar toch een heel degelijk niveau bereikte. De reden hiervoor ligt wellicht in het feit dat wij de jongste tijd geregeld over deze problemen van gedachten hebben kunnen wisselen, onder meer nog verleden week bij de bespreking van het ontwerp van herstellwet inzake de sociale zekerheid en de welvaartvastheid in 1981.

Ik zal in het kort enkele fundamentele zaken behandelen en daarna op een aantal concrete vragen antwoorden.

Hoe is de situatie op het ogenblik? De heer Delpérée zegde dat wij voor een overgangsjaar staan. Dit is juist wat het budget betreft. Ik zou het nochtans enigszins anders willen formuleren: Wij staan voor een jaar waarin de regering en het Parlement absoluut een nieuwe toekomst voor de sociale zekerheid willen voorbereiden en de sociale zekerheid willen veilig stellen voor de toekomst.

Iedereen geeft er zich rekenschap van dat de evolutie gedurende de jongste jaren onhoudbaar werd, dat men van deficit naar deficit ging en dat alle reserves uitgeput zijn. Een koerswijziging is derhalve nodig. Zo een wijziging mag echter niet ondoordacht gebeuren, maar moet steunen op een klare oriëntatie en op een duidelijke visie voor de toekomst.

In dit kader wil ik enkele punten beklemtonen.

Een aantal senatoren, onder wie de heren Claeys, Egemeers en Delpérée, waren van mening dat er geen deficit meer mag worden aanvaard en dat de begroting bijgevolg in evenwicht moet zijn. Ik zegde reeds herhaaldelijk dat dit inderdaad het geval moet zijn en ik wil deze stelling bij de bespreking van deze begroting nogmaals formeel bevestigen. Om dit te bereiken moeten niet alleen de reeds goed-gekeurde wetten betreffende de bijdragen van de Staat en de sociale bijdragen worden uitgevoerd, maar moeten ook de besparingsmaatregelen consequent worden aangepakt. Mevr. Herman-Michielsens heeft mij daarover verleden week ondervraagd en ik had mij voorgenomen hierop vandaag gedetailleerd in te gaan. Ik zie echter dat zij niet aanwezig is.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Minister, Mevr. Herman-Michielsens had vandaag het woord willen nemen bij de bespreking van uw begroting om aan te tonen hoe u nog meer zou kunnen besparen. Zij is echter ziek. Zij verontschuldigt zich.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Aangezien Mevr. Herman-Michielsens hier niet is, beperk ik mij tot de essentie van de besparingsmaatregelen.

De bijdrage van 1 miljard frank van de verzekeringsmaatschappijen tegen arbeidsongevallen, die geen echte besparing is, maar veel-er een bijkomend inkomen zoals de heer Egemeers het uitdrukte, is sinds vandaag door een koninklijk besluit in het *Staatsblad* wettelijk geregeld. Hierdoor wordt concreet gestalte gegeven aan die storting van 1 miljard frank, die normaal op 16 februari, dit wil zeggen in de loop van de volgende week, zal geschieden.

Een andere echte besparing van 3,3 miljard zal wegens de partiële indexering van de erelonen van de artsen en andere medische en paramedische beroepen automatisch worden gerealiseerd, niet alleen omdat dit zo bepaald wordt in de wet die wij verleden week hebben goedgekeurd, maar ook omdat de verbintenissen intussen werden onderschreven. Zoals u wellicht hebt vernomen, hebben in elk arrondissement van ons land voldoende geneesheren de medicomutualistische conventie aanvaard.

De heer Van den Eynden heeft zich ook vandaag nog relatief sceptisch getoond ten opzichte van de vermindering van de ziekenhuisbedden met 5 pct. Voor één keer deel ik zijn mening niet. De besparing van 1 miljard zal zeker worden gerealiseerd, maar de ingangsdatum van die besparing zal ietwat later vallen door het feit dat de voorbereidende werkzaamheden niet konden plaatshebben in september of oktober omdat de wet niet was aangenomen. Deze voorbereidende werkzaamheden kunnen pas nu starten.

Met respect vanzelfsprekend voor het evenwicht zal de heer Van den Eynden waarschijnlijk ook akkoord gaan dat moet worden nagegaan hoe de ongelijkheden per streek of per arrondissement liggen. Het evenwicht op filosofisch vlak tussen de openbare en privé-sector moet absoluut worden gerespecteerd. Ik veronderstel dat de heer Van den Eynden het ook eens is met de zienswijze die door alle partners werd aanvaard, namelijk dat het aantal ziekenhuisbedden niet 5 pct., maar zelfs 10 pct. te hoog ligt, zeker wanneer het gaat over de acute ziekenhuisbedden. Ik spreek niet over de revalidatiebedden, bijvoorbeeld de V-bedden, waarover ik het straks in verband met uw opmerking nog zal hebben. Deze vermindering is niet zo moeilijk te realiseren. Ik hoop dat ik van de programmatiecommissie degelijke adviezen zal ontvangen, zodanig dat geen lineair blinde maatregel moet worden genomen, maar volksgezondheid hierdoor terzelfder tijd de sleutel in handen zal hebben om de verpleegdagprijs te bepalen en te betalen. Door deze maatregelen zullen wij ook niet meer het spel moeten spelen van de 100 pct. bezetting van de ziekenhuisbedden, op een gans jaar berekend dan, te laten overschrijden en toch te betalen. In de loop van de volgende maanden zullen wij samen zien, Mijnheer Van den Eynden, in hoeverre deze maatregel realistisch is. Intussen verzekert ik u dat hij moet uitgevoerd worden zoals hij werd voorgesteld.

Inzake het remgeld op de brilglazen werd op 24 december 1980 een koninklijk besluit uitgevaardigd dat dus in uitvoering is.

Uit de afschaffing van het medisch attest bij schoolverzuim wegens ziekte, vloeit eveneens een besparing voort.

De scherpere controle op de arbeidsongeschiktheid voor de gevallen waar in feite een foutieve of overdreven toepassing gebeurt, is in volle uitwerking, niet alleen op papier, maar ook in werkelijkheid. Deze maatregel had reeds effect voor de laatste weken van 1980 en de cijfers die wij nu binnenkrijgen, tonen aan dat het aantal dagen primaire arbeidsongeschiktheid vermindert.

Wij zijn klaar met de profielen voor een ganse reeks subsectoren van de medische prestaties. Wij zijn deze gegevens nu grondig aan het exploreren en binnenkort zullen wij ze in werkelijkheid kunnen omzetten. Toch wordt er nu reeds rekening mee gehouden, bijvoorbeeld in de sector van de klinische biologie.

Wat betreft de controle op de voorkeurregeling die aan de WIGW wordt verleend, weet iedereen dat het cijfer van 1 miljoen bevoor-rechten overdreven is. Daar gebeurt dus ook een verkeerde toepassing. Men zal niet langer een voor de betrokkenen soms moeilijke verklaring op erewoord vragen. Deze voorkeurregeling zal voortaan toegekend worden op basis van een attest van de belastingen.

U weet dat de opbrengst van de afhouding van 2,18 pct. op de redelijk hoge pensioenen hoger is dan werd gedacht.

Ik heb deze week in de pers gelezen dat het hier gaat om een soort tweede belastingbrief, die te danken is aan de zes-partijenregering, welke deze maatregel halfweg vorig jaar heeft goedgekeurd.

Het is niet ernstig dit zo ongenueanceerd te beweren. Men moet eraan toevoegen dat het hier gaat om een kleine inspanning gevraagd aan degenen die een redelijk hoog pensioen hebben. Iemand met een pensioen van ongeveer 30 000 frank per maand moet slechts enkele tientallen franken afstaan. Deze maatregel geldt immers pas vanaf een pensioen van 26 000 frank voor een gepensioneerd met gezins-last.

De heer Vangeel. — Die afhouding geldt niet alleen op het gedeelte boven de 26 000 frank, maar op het geheel.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Natuurlijk, maar u weet dat hier een overstapregeling bestaat. Zo is het niet mogelijk dat iemand die juist boven het minimumbedrag zit zoveel zou moeten betalen dat hij uiteindelijk een lager pensioen krijgt dan wie beneden de drempel blijft. Mijn eerste principiële vaststelling is dat er ingevolge de begroting en andere maatregelen in 1981 geen deficit meer zal zijn.

Nu reeds bereiden wij de begroting 1982 voor. De afspraak met de sociale gesprekspartners en met het Parlement is immers jaar na jaar de operatie evenwicht te herhalen.

De fundamentele vastleggingen die wij zullen doen in de wet op de hervorming van de sociale zekerheid, vormen een ander punt waar ik het even wil over hebben.

Voor wie geen deel uitmaakt van de commissie deel ik mee dat nog deze week door de senatoren-commissieleden de wens werd uitgedrukt om dit wetsonwerp in versneld tempo in de commissie te bespreken, waarbij men zou pogen er de nodige tijd voor uit te trekken en er absoluut voorrang aan zou geven.

Wij hopen dat dit wetsonwerp nog vóór het Paasreces in openbare vergadering kan worden besproken.

Dit betekent meteen dat wij de principes zullen vastleggen die aan de basis zullen liggen, ook voor de evolutie in de toekomst, onder meer voor de werkzaamheden van de koninklijke commissie en meteen ook voor het financieringssysteem dat in de toekomst degelijk gefundeerd zal zijn.

Monsieur Delpérée, vous savez certainement, puisque vous êtes membre de la commission, que notre souhait a été d'inscrire très clairement dans ce projet de loi les principes de base pour l'avenir.

Donc, lorsque vous me demandez si l'on ne s'oriente pas vers un système d'assistance publique généralisée, je réponds « non » de façon très catégorique. Ce n'est pas notre intention.

Nous aurons bientôt, dans cette assemblée, un large débat sur ces questions. Ce sera une occasion unique de discuter plus longuement de ces problèmes.

Nog een oriëntatie voor dit jaar: de koninklijke commissie.

De leden van deze koninklijke commissie weten zeer goed dat deze commissie, geïnstalleerd op 22 december van vorig jaar, ondertussen reeds een ganse werkwijze heeft uitgestippeld en dat er voorstellen worden gedaan om de problemen per categorie te behandelen.

Zo zijn er drie categorieën van problemen.

Ten eerste, de eerder technische problemen, waarvoor men technici zou vragen werkdOCUMENTEN klaar te maken waarover men een akkoord zou kunnen bereiken.

Ten tweede, de meer inhoudelijke problemen die natuurlijk worden voorbehouden aan de leden van deze koninklijke commissie.

Ten derde, de principiële problemen, namelijk die welke ook van meet af aan een beleidsoptie veronderstellen. Met deze taakverdeling kan men komen tot efficiënt werk dat moet kunnen leiden tot het formuleren van conclusies binnen de opgelegde tijdslimiet.

Het voornaamste probleem van deze begroting — de heer Cerf heeft dit beklemtoond — is de ziekteverzekering. Het leeuwenaandeel van de miljarden ingeschreven op mijn begroting gaat naar de ziekteverzekering.

Wij zijn nu echter op de goede weg, niet alleen om binnen een redelijke termijn te komen tot een zekere vooruitgang in onze discussies maar ook om te komen tot een zekere consensus in het overleg met de Sint-Jansgesprekspartners. Ik hoop dat wij binnenkort in de Senaat van gedachten zullen kunnen wisselen over de verschillende punten die daar op de agenda staan.

Nog een probleem dat van belang is voor de sociale zekerheid, hoewel het hoofdzakelijk een arbeidsrechtelijk probleem is, de deeltijdse arbeid.

U weet dat een wetsontwerp werd ingediend om onder meer op het stuk van de kinderbijslag het probleem van de deeltijdse arbeid te regelen. De commissie heeft deze week het wetsontwerp volledig kunnen doornemen, artikelsgewijze bespreken en ze is ook overgegaan tot de eindstemming. Ik ben ervan overtuigd dat de verslaggever alles zal in het werk stellen opdat dit wetsontwerp zo spoedig mogelijk in openbare vergadering zou kunnen worden behandeld. Ik hecht daar het grootste belang aan, omdat ik weet dat het verdelen van het volume beschikbare arbeid één van de middelen is om de grote werkloosheid te helpen opslorpen. Wat de welzijnssector en de ziekenhuissector betreft — en hier spreek ik meer als minister van Volksgezondheid — denk ik aan een zeer concreet project dat er moet toe leiden het aantal werklozen aanzienlijk te verminderen via het systeem van deeltijdse arbeid.

Aldus kom ik tot het beantwoorden van de concrete vragen die werden gesteld.

De heer Leemans treedt opnieuw als voorzitter op

M. Delpérée m'a interrogé sur le problème du caractère national des allocations pour handicapés. Personnellement, j'estime que le choix opéré se justifie dans la mesure où la sécurité sociale reste de la compétence nationale. Ce n'est pas la thèse défendue par M. Peeters et je reviendrai dans quelques instants sur les questions qu'il m'a posées à ce sujet.

M. Delpérée m'a également demandé si des initiatives seraient prises dans le cadre de l'année internationale du handicapé. Je lui signale qu'un comité *ad hoc* se réunira le 23 février prochain; j'espère qu'un certain nombre de mesures pourront être annoncées.

In hetzelfde kader van de gehandicaptenzorg hebben de heren Van den Eynden en Vangeel erop aangedrongen dat de administratieve problemen zouden worden verlicht, dat de dossiers vlugger zouden worden afgehandeld en dat ook het medisch aspect niet zou worden uit het oog verloren.

Wij vragen daarvoor enorme inspanningen vanwege onze medewerkers. Het is echter hoofdzakelijk een kwestie van uitbreiding van het vast kader. Deze zaak is sinds vele maanden in voorbereiding en ik hoop dat het misschien één van de concrete zaken zal zijn die men aankondigt voor de toekomst.

Mijnheer Egemeers, u hebt nogmaals gevraagd — het is niet de eerste keer dat u dit doet — dat er meer duidelijkheid zou komen in de begroting, dat men ook voor de parastatale instellingen de nodige inlichtingen, begrotingen en rekeningen zou verstrekken.

Ik durf hier niet zeggen dat voor de volgende begroting dit volledig tot in de puntjes in orde zal zijn. U kan eventueel weigeren deel te nemen aan de bespreking van de volgende begroting van Sociale Voorzorg indien dit niet in orde is. Deze begroting wordt eerst besproken in de Senaatcommissie, als ik de procedure van het Parlement goed begrijp. U hebt dus mijn lot — *que Dieu me prête vie* — in handen in oktober of november van dit jaar.

Si j'ai bien compris M. Conrotte, celui-ci me demande d'établir un tableau, ainsi que je l'avais d'ailleurs suggéré la semaine dernière dans le contexte de l'assurance maladie-invalidité.

Je pourrais préparer ce tableau rapidement. Il reprendrait dans le détail les mesures prises, que ce soient les mesures purement adminis-

tratives, les arrêtés ministériels, les arrêtés royaux ou les lois et mentionnerait également les résultats financiers connus ou escomptés. Un tel tableau pourra être mis dans les prochains jours à la disposition des membres de la commission des Affaires sociales.

Vous avez insisté une nouvelle fois, de même que quelques autres intervenants, sur le problème de la banque des données sociales. J'ai cru comprendre que des membres de l'assemblée, dont M. Deleeck, avaient l'intention d'y revenir plus en détail lors de la discussion du projet de loi portant réforme de la sécurité sociale qui, en ses articles 14 et 15, prévoit cette banque. Vous avez parfaitement raison de demander qu'un effort spécial soit fait en vue d'arriver à une meilleure compréhension de l'ensemble du secteur social.

Vous avez ensuite posé une question sur des aspects qui concernent plutôt le département de la Santé publique. Mon budget est actuellement en discussion à la Chambre, où il sera vraisemblablement voté jeudi prochain. Il pourra donc être examiné sous peu au Sénat et, à cette occasion, nous pourrions revenir sur la question.

Mijnheer Peeters, ik wil even ingaan op de twee principiële standpunten die u hier op de tribune hebt verdedigd.

In de eerste plaats bent u van mening dat moet worden gedacht aan de fiscalisatie van een groter deel, of zelfs van het geheel, van de sociale zekerheid. Ik kan mij daarover zomaar niet uitspreken en ik wil ook elk misverstand in dat verband vermijden.

U hebt telkens dit probleem geplaatst in de context van verlichting van de lasten van het bedrijfsleven, dus van het meer concurrentieel maken van de bedrijven. Indien men de patronale bijdragen zou afschaffen, dan is dit vanzelfsprekend juist omdat deze bijdragen een indirect loon zijn. De werknemers, arbeiders en bedienden, zullen dit deel opeisen, vooral omdat u het vervangt door fiscale bijdragen. U moet dan zeggen op welke wijze u de belastingen wil aanpassen, lees verhogen. U kan voorstellen dit alleen bij fysieke personen te doen, maar dan zullen uiteindelijk dezelfde personen deze lasten dragen en wellicht in grotere mate dan nu het geval is, tenzij u ook de fiscaliteit voor de ondernemingen verzwaart. Dit komt dan ook weer op hetzelfde neer.

Het probleem van de transfers van de ene gemeenschap naar de andere is veel complexer dan wat u of ik hierover in enkele minuten hier kunnen zeggen. Wij kunnen daarover geen juist beeld krijgen wanneer wij ons beperken tot een momentopname en enkel een berekening maken voor 1980 of 1981. Een dergelijk probleem moet over een veel langere periode worden bestudeerd. Dan komt men zowel voor het heden als voor de toekomst tot andere vaststellingen.

Ik wil het wel meer principieel stellen, zoals tijdens de discussie over de wetten op de staats Hervorming, en beklemtonen dat ik een principieel voorstander ben van het nationaal karakter van de sociale zekerheid.

M. Wathelet a souligné le fait que le Parlement ne joue aucun rôle dans ces matières. Il a cité l'exemple du projet de loi actuellement en discussion. Je lui signale que certaines modifications, même si elles ne sont pas très importantes, y ont été apportées sous forme d'amendement.

Je puis citer deux exemples relativement récents: celui du projet de loi sur le travail à temps partiel et celui relatif au secteur des allocations familiales. Des amendements importants ont été acceptés, comme ce fut le cas, il y a quelques mois, lors de l'examen en commission du projet de loi sur l'expertise vétérinaire; une vingtaine d'amendements y ont été apportés.

Plus récemment encore, la semaine dernière, votre collègue, M. Vangeel, avait insisté sur le problème du prélèvement de 2,18 p.c. sur les pensions. Nous avons essayé de tenir compte de cette observation formulée par un parlementaire et, deux ou trois jours plus tard, nous avons fait modifier la disposition prévue.

Cet exemple se situe dans mon secteur, Monsieur Wathelet, mais je suis persuadé qu'il en est de même dans d'autres. Personnellement, lorsque je dépose un projet de loi, c'est toujours dans la perspective qu'il puisse donner lieu à un débat ouvert et avec l'intention de tenir compte des observations justifiées et d'accepter éventuellement des amendements.

Quant à votre question relative à la banque de données sociales, j'ai essayé il y a quelques instants de répondre à M. Cerf sur ce point.

De heer Claeys heeft in verband met de ziekteverzekering meer speciaal zijn bezorgdheid uitgesproken wat het kastekort betreft, dat trouwens een deelaspect van het probleem is. Hij heeft gevraagd welke maatregelen worden overwogen om tot een oplossing te komen.

Ik hoef niet te verwijzen naar de behandeling van het wetsontwerp over de herstelmaatregelen in de Senaat. Toen werd ook gesproken over de schuld van het verleden. Ik heb daarover ondertussen met mijn collega van Financiën een gesprek gehad. Onze specialisten zijn thans bezig na te gaan wat er zou kunnen gebeuren voor de gecumu-

leerde schuld van het verleden enerzijds en voor de kastekorten, de thesaurieproblemen dus, anderzijds.

Om een werkelijke oplossing te vinden moeten wij inderdaad een stap verder kunnen gaan en trachten te komen tot een soort bedrijfskapitaal. Het is inderdaad ondenkbaar dat een dergelijk belangrijke sector in feite werkt zonder bedrijfskapitaal en moet leven van de ene dag op de andere. De facturatie gebeurt altijd met een bepaalde vertraging, omdat het materieel gewoon niet anders kan.

Dit is zeer juist. Ik meen dat het vermetel zou zijn hier op deze tribune te verklaren dat we daarvoor de eerstkomende weken een oplossing kunnen vinden. Dit is niet waar. Mijn objectief is de thesaurietekorten binnen redelijke perken te houden. U hebt het cijfer van 18 miljard geciteerd. Vijf à zes jaar geleden was dit reeds het geval. Ik vind het bedrag zeer hoog en zou het liever kleiner hebben. U hebt er niet voor gepleit die achttien miljard te behouden. Ik hoop dat we zeer binnenkort via het departement van Financiën of misschien via het Riziv tot een oplossing zullen komen. Ik meen niet dat de Staat rechtstreeks deze operatie moet doen.

Monsieur Cerf, je vous remercie de vos observations.

Il est clair que nous avons tenu compte de certains aspects de la question, auxquels vos remarques font allusion, lors de l'élaboration des mesures que nous avons prises ces derniers mois. Ceci ne vaut pas pour tous les problèmes. Notamment, en ce qui concerne le tiers payant, je ne partage absolument pas votre point de vue, mais il est exact que le déficit résulte de multiples causes.

Vous prétendez que si l'on avait demandé, il y a vingt ans, au patient 100 francs d'intervention par jour, la sécurité sociale ne connaîtrait pas le déficit actuel. Je vous ai répondu qu'il n'avait pas accepté les mesures contenues dans le projet de loi que j'ai déposé en 1977, le budget de la sécurité sociale serait aujourd'hui en équilibre.

Il faut évidemment trouver une solution pour couvrir le déficit de 27 milliards. La loi permet de remédier à la situation déficitaire résultant du passé, mais pour l'avenir, tant pour l'assurance maladie-invalidité que pour les autres régimes, nous ne tolérerons plus de déficit. Il faudra, au fur et à mesure que la nécessité l'imposera, prendre les dispositions adéquates afin d'éviter que se renouvelle une telle situation.

Monsieur Lambiotte, vous avez attiré mon attention sur un problème effectivement fort important: l'homéopathie. Vous avez déclaré que le patient d'un médecin diplômé qui utilise cette méthode, est remboursé par la sécurité sociale.

J'estime, quant à moi, qu'il ne convient pas de prévoir un tarif spécial en quelque sorte privilégié, pour ce genre de médecine. Je répète, et vous avez plaidé dans ce sens également, que cette médecine, comme l'acupuncture ou d'autres méthodes, doit être pratiquée, pour donner lieu à un remboursement dans le chef des patients, par des médecins diplômés.

Par contre, lorsque vous estimez qu'il serait normal que les médicaments homéopathiques soient remboursés, je vous rétorquerai que tout le monde ne partage pas votre point de vue. A plusieurs reprises, les académies de médecine ont été interrogées à ce sujet et, jusqu'à présent, leur avis n'est certainement pas favorable.

En ce qui me concerne, j'y vois en outre un argument financier. En effet, il ne me paraît pas opportun d'augmenter actuellement les dépenses dans le secteur des médicaments.

De heer Vangeel heeft nogmaals zijn bezorgdheid uitgesproken voor de gezinshoofden. Ik kan alleen maar herhalen dat ik, inzake het koninklijk besluit van 23 januari 1980, een ontwerp klaar heb waardoor de verschillen en de onbillijkheden voor een niet-onbelangrijk deel worden verminderd. Ik hoop, in de maand februari of maart, de kans te krijgen het in de regering te bespreken. Dat zal gebeuren in het kader van de *budget control*.

De heer Vangeel heeft ook een eventuele aanpassing van de kinderbijlagen voor speciale gevallen gevraagd. Hij heeft het voorbeeld geciteerd van gepensioneerden die nog oudere kinderen ten laste hebben die veel meer kosten wegens hun studies. Zoals ik in de commissie deze week heb gezegd, wordt in dit verband een algemene nota klaargemaakt, omdat deze categorie en ook andere categorieën onze aandacht verdienen. Het moet niet onmogelijk zijn, ondanks alle zorgen, op dat vlak iets concreets voor te stellen.

In verband met zijn vraag op het principiële vlak naar de aanpassing van het minimex, kan ik antwoorden dat daarvoor een precies voorstel klaar is. Het werd reeds een eerste maal in de regering besproken. Het werd niet afgewezen. Ik durf ook niet zeggen dat daarvoor de nodige kredieten niet zouden bestaan.

Het is niet omdat die kredieten niet rechtstreeks zijn ingeschreven in de begroting van Sociale Zekerheid, dat daarin niet kan worden voorzien. Het probleem is te ingewikkeld om het hier in een paar woorden te kunnen uitleggen. Het is niet zonder meer een gebrek aan

kredieten dat eventueel aanleiding zou kunnen geven tot het niet-inwilligen van het verzoek van de heer Vangeel.

La dernière question est celle de Mme Remy.

Il ne m'a évidemment pas été agréable, Madame, de présenter l'anné dernier, cette proposition relative aux 129 millions.

Mon attention a été attirée sur le problème spécialement pour l'année en cours. Les spécialistes ont estimé que, si une solution était trouvée pour 1981, la situation pourrait être réglée pour les années ultérieures, par le recours à une cotisation plus élevée des membres.

J'ai une autre proposition en préparation, elle sera vraisemblablement discutée dans quinze jours par le gouvernement. Si elle était suivie, la solution serait trouvée pour l'année 1981.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik heb hiermee gepoogd op het merendeel van de gestelde vragen te antwoorden.

Ik stel met genoegen vast dat de meerderheidsfracties hun vertrouwen schenken aan de regering, ook wat het sociaal beleid betreft. Ik ben ervan overtuigd dat dit beleid de bestendige zorg moet uitmaken en van onze parlementsleden en van het overleg, ook buiten het Parlement, met de sociale gesprekspartners die toch de eerst geïnteresseerde partijen zijn. Ik ben gelukkig vast te stellen dat de concertatie binnen en buiten het Parlement tot nog toe heeft geleid tot betrekkelijk positieve resultaten. Ik twijfel er niet aan dat wij er samen zullen in slagen dezelfde werkwijze te blijven volgen in de toekomst en dat het ons zal gelukken de sociale zekerheid, terecht, voor de toekomst veilig te stellen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene behandeling gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PRÉVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1981.

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1981

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de 1981.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor 1981.

Daar niemand het woord vraagt in de bespreking van de artikelen van de tabel, breng ik deze artikelen in stemming.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

— Les articles du tableau sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir document n° 4-XVIII-1, session 1980-1981, de la Chambre des représentants, et document n° 5-XVIII-1, session 1980-1981, du Sénat.*)

De artikelen van de tabel worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie stuk nr. 4-XVIII-1, zitting 1980-1981, van de Kamer van volksvertegenwoordigers, en stuk nr. 5-XVIII-1, zitting 1980-1981, van de Senaat.*)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

Crédits pour les dépenses courantes (titre I) et pour les dépenses de capital (titre II)

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses du ministère de la Prévoyance sociale afférentes à l'année budgétaire 1981, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

	Crédits
Dépenses courantes (titre I)	105 680,2
Dépenses de capital (titre II)	5,5
Total	105 685,7

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

*Kredieten voor de lopende uitgaven (titel I)
en kapitaaluitgaven (titel II)*

Artikel 1. Voor de uitgaven van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1981 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Kredieten
Lopende uitgaven (titel I)	105 680,2
Kapitaaluitgaven (titel II)	5,5
Totaal	105 685,7

Deze kredieten worden opgesomd onder de titels I en II van de hierbijgaande tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 1 500 000 francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département et des avances excédant cette somme aux comptables chargés de financer les missions. Celles allouées au comptable du service social peuvent atteindre un montant maximum de 500 000 francs et elles peuvent être employées à la liquidation des dépenses prévues à l'article 11.05 du tableau du titre I de la présente loi, quel qu'en soit le montant.

Au moyen des avances de fonds, les comptables extraordinaires du département peuvent effectuer le paiement des créances n'excédant pas 100 000 francs.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende uitgaven

Art. 2. In afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 1 500 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van het departement en voorschotten van een hoger bedrag aan de rekenplichtigen belast met het financieren van opdrachten. Deze, toegekend aan de rekenplichtige van de sociale dienst, mogen een maximumbedrag van 500 000 frank bereiken en aangewend worden om de bij artikel 11.05 van de tabel van titel I van deze wet voorziene uitgaven te vereffenen, wat het bedrag ervan ook weze.

De buitengewone rekenplichtigen van het departement mogen, door middel van de geldvoorschotten, de schuldvorderingen betalen die 100 000 frank niet te boven gaan.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le paiement des allocations de naissance et des indemnités pour frais funéraires s'effectue conformément aux règles établies par l'article 23 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat.

Art. 3. De betaling van de geboortetoelagen en van de vergoedingen wegens begrafeniskosten geschiedt volgens de regels vastgesteld bij artikel 23 van de wet van 15 mei 1846 op de rijkscomptabiliteit.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le ministre de la Prévoyance sociale est autorisé à payer, à charge de l'article 11.04, aux contrôleurs des Contributions et aux receveurs de l'Enregistrement et des Domaines les allocations afférentes à l'année budgétaire 1981 qui sont dues respectivement pour l'établissement des ressources et les renseignements à fournir aux contrôleurs des Contributions en vue de l'instruction des demandes introduites dans le régime des allocations aux handicapés.

Art. 4. De minister van Sociale Voorzorg is ertoe gemachtigd, ten laste van artikel 11.04, aan de controleurs der Belastingen en aan de ontvangers der Registratie en Domeinen, de toelagen te betalen met betrekking tot het begrotingsjaar 1981 en die respectievelijk verschuldigd zijn voor het vaststellen van de bestaansmiddelen en de inlich-

tingen te verstrekken aan de controleurs der Belastingen voor het onderzoek van de aanvragen in de regeling van de tegemoetkomingen aan de minder-validen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le montant des remboursements effectués par les agents du département pour les prêts consentis à charge de l'article 11.05 — section 31 — peut être porté au crédit d'un compte spécial ouvert au titre IV — Section particulière, section I, chapitre II, à gérer par le comptable du service social en vue d'être réutilisé sous forme de prêts.

Art. 5. Het bedrag van de terugbetalingen gedaan door de personeelsleden van het departement voor de leningen toegestaan ten laste van artikel 11.05 — sectie 31 — mag op het krediet gebracht worden van een bijzondere rekening geopend onder titel IV — Afzonderlijke sectie, sectie I, hoofdstuk II, te beheren door de rekenplichtige van de sociale dienst om opnieuw gebruikt te worden onder vorm van leningen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Par dérogation aux dispositions de l'article 18, § 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le crédit non dissocié ci-après peut être reporté à l'année suivante dans les mêmes conditions que les crédits dissociés: titre I, section 31, article 33.06.

Art. 6. Bij afwijking van de beschikkingen van artikel 18, § 2, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, mag het volgende, niet-geplitste krediet naar het volgend jaar worden overgedragen in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten: titel I, sectie 31, artikel 33.06.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Le crédit provisionnel inscrit à l'article 01.01 de la section 31 au titre I du présent budget peut être réparti selon les besoins par voie d'arrêté royal, entre les articles appropriés du même titre.

Art. 7. Het provisioneel krediet ingeschreven onder het artikel 01.01 van sectie 31 van titel I van deze begroting mag, volgens de behoeften, worden verdeeld onder de passende artikels van dezelfde titel door middel van een koninklijk besluit.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 8. Les opérations effectuées sur les fonds spéciaux figurant au titre IV du tableau joint à la présente loi, sont évaluées à 4 960,6 millions de francs pour les recettes et à 4 949,2 millions de francs pour les dépenses.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 8. De verrichtingen op de speciale fondsen, die voorkomen in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 4 960,6 miljoen frank voor de ontvangsten en op 4 949,2 miljoen frank voor de uitgaven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au titre IV du tableau annexé à cette loi, est indiqué en regard du numéro de l'article se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé directement par les comptables qui ont opéré les recettes sont désignés par l'indice C.

Art. 9. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen ingeschreven in titel IV van de tabel gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel dat betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het voorafgaand visum van het Rekenhof worden voorgelegd worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan worden door het teken C aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PRÉVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1980

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de 1980.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor 1980.

Daar niemand het woord vraagt in de bespreking van de artikelen van de tabel, breng ik deze artikelen in stemming.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

— Les articles du tableau sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 5-XVIII-1, session 1980-1981, de la Chambre des représentants.)

De artikelen van de tabel worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie stuk nr. 5-XVIII-1, zitting 1980-1981, van de Kamer van volksvertegenwoordigers.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

I. Kredietaanpassing

Artikel 1. De kredieten, ingeschreven onder de titel I — Lopende uitgaven, en onder de titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1980, worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken) :

TITEL I	
Lopende uitgaven	
	Niet-gesplitste kredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	206,1
Verminderings	3 139,5
Bijkredieten voor vroegere jaren	2 313,6
TITEL II	
Kapitaaluitgaven	
	Niet-gesplitste kredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	—
Verminderings	0,4
Bijkredieten voor vroegere jaren	—

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1980, sont ajustés suivant les données détaillées au tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs) :

TITRE I

Dépenses courantes

	Crédits non dissociés
Crédits supplémentaires de l'année courante	206,1
Réductions	3 139,5
Crédits supplémentaires pour années antérieures	2 313,6

TITRE II

Dépenses de capital

	Crédits non dissociés
Crédits supplémentaires de l'année courante	—
Réductions	0,4
Crédits supplémentaires pour les années antérieures	—
— Aangenomen.	
Adopté.	

II. Diverse bepalingen

Art. 2. Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering is ertoe gemachtigd het saldo van de toelage aangerekend op artikel 42.06 van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1978 alsmede het saldo van de toelage aangerekend op hetzelfde artikel van de begroting voor het begrotingsjaar 1979 aan te wenden tot vermindering van de lasten van het begrotingsjaar 1980.

II. Dispositions diverses

Art. 2. L'Institut national d'assurance maladie-invalidité est autorisé à utiliser le solde de la subvention imputée à l'article 42.06 du budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1978 ainsi que le solde de la subvention imputée au même article du budget de l'année budgétaire 1979 pour réduire les charges de l'année budgétaire 1980.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Het Fonds voor de beroepsziekten is ertoe gemachtigd het saldo van de toelage aangerekend op artikel 42.11 van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1979 aan te wenden tot vermindering van de lasten van het begrotingsjaar 1980.

Art. 3. Le Fonds des maladies professionnelles est autorisé à utiliser le solde de la subvention imputée à l'article 42.11 du budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1979 pour réduire les charges de l'année budgétaire 1980.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. De wedde van de heer Werner Jean, bestuurschef bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, wiens benoeming tot de graad van bestuurssecretaris vernietigd werd bij arrest nr. 19929, op 29 november 1979 uitgesproken door de Raad van State, wordt behouden over de periode van 1 juli 1977 tot en met 30 november 1979. Dit behoud heeft niet de minste invloed op de bevorderingen in graad en de latere weddeverhogingen van betrokkene.

Art. 4. Le traitement de M. Werner Jean, chef administratif à l'Office national de Sécurité sociale, dont la promotion au grade de secrétaire d'administration a été annulée par l'arrêt n° 19929 prononcé le 29 novembre 1979 par le Conseil d'Etat, est maintenu pour la période du 1er juillet 1977 au 30 novembre 1979 inclus. Ce maintien

n'a cependant aucune influence sur les promotions de grade et les augmentations de traitement ultérieures de l'intéressé.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 5. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

Art. 5. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.
— Aangenomen.
Adopté.

Art. 6. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 6. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.
— Aangenomen.
Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.
Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE DEMOCRATIQUE ALLEMANDE, SIGNE A BERLIN LE 14 SEPTEMBRE 1979

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE SCHEEPVAARTOVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE DUITSE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK, ONDERTEKEND TE BERLIJN OP 14 SEPTEMBER 1979

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République démocratique allemande.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Duitse Democratische Republiek.

La discussion générale est ouverte.
De algemene beraadslaging is geopend.
Het woord is aan de rapporteur.

De heer Boey, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, je déclare la discussion générale close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. L'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République démocratique allemande, signé à Berlin le 14 septembre 1979, sortira son plein et entier effet.

Enig artikel. De Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979 zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.
We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE POPULAIRE DE BULGARIE, SIGNE A BRUXELLES LE 24 FEVRIER 1976

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE SCHEEPVAARTOVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE VOLKSREPUBLIC BULGARIJE, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 24 FEBRUARI 1976

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de l'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république populaire de Bulgarie.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de volksrepubliek Bulgarije.

La discussion générale est ouverte.
De algemene beraadslaging is geopend.
Het woord is aan de rapporteur.

De heer Boey, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, je déclare la discussion générale close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. L'Accord maritime entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la république populaire de Bulgarie, signé à Bruxelles le 24 février 1976, sortira son plein et entier effet.

Enig artikel. De Scheepvaartovereenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de volksrepubliek Bulgarije, ondertekend te Brussel op 24 februari 1976, zal volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE DEUX PROTOCOLES ADDITIONNELS A LA CONVENTION REVISEE POUR LA NAVIGATION DU RHIN, SIGNES A STRASBOURG LE 17 OCTOBRE 1979

Discussion et vote de l'article unique

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN TWEE AANVULLENDE PROTOCOLLEN BIJ DE HERZIENE RIJNVAARTAKTE, ONDERTEKEND TE STRAATSBURG OP 17 OKTOBER 1979

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi portant approbation de deux Protocoles additionnels à la Convention révisée pour la navigation du Rhin.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet houdende goedkeuring van twee Aanvullende Protocolen bij de Herzienne Rijnvaartakte.

La discussion générale est ouverte.
De algemene beraadslaging is geopend.
Het woord is aan de rapporteur.

Mevr. Nauwelaerts-Thues, rapporteur. — Ik verwijs naar mijn verslag, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, je déclare la discussion générale close.

L'article unique du projet de loi est ainsi rédigé :

Article unique. Les deux Protocoles additionnels à la Convention révisée pour la navigation du Rhin, signés à Strasbourg le 17 octobre 1979, sortiront leur plein et entier effet.

Enig artikel. De twee Aanvullende Protocollen bij de Herzene Rijnvaartakte, ondertekend te Straatsburg op 17 oktober 1979, zullen volkomen uitwerking hebben.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 EN 416 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 ET 416 DU CODE JUDICIAIRE

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 en 416 van het Gerechtelijk Wetboek.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi modifiant les articles 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 et 416 du Code judiciaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, uw commissie voor de Justitie heeft het voorstel van de heer Cooreman besproken ter vergadering van 22 januari jl. De bedoeling van dit voorstel is een volledige analogie tot stand te brengen tussen de statuten van het personeel van de griffies enerzijds en van de parketten anderzijds. Dit ligt trouwens in de lijn van de bedoeling van de wetgever bij het goedkeuren van de wet van 10 oktober 1967, houdende invoering van het Gerechtelijk Wetboek. Alhoewel reeds op het stuk van bezoldiging een gelijkstelling werd ingevoerd, is het tot een volledige gelijkstelling tot nog toe niet gekomen. De gelijkstelling welke men met het huidige wetsvoorstel wil invoeren heeft betrekking op :

1. De secretaris van het parket wordt thans ook betrokken bij de benoeming van de adjunct-secretarissen-hoofden van dienst. Deze adjunct-secretarissen staan hem trouwens bij in de leiding van de administratieve dienst.

2. Bovendien wordt door dit wetsvoorstel de verplichting ingevoerd ook het advies van de secretaris van het parket in te winnen bij elke benoeming of bevordering van personeelsleden van het parket. Dit lijkt nogal logisch wanneer men bedenkt dat de secretaris van het parket toch hoofd van een belangrijke dienst is die zich toch moet kunnen uitspreken over de bekwaamheid en de eventuele verdiensten van de kandidaten.

3. Verder wordt aan de secretaris van het parket een vergoeding ter beschikking gesteld voor de werkingskosten van zijn administratieve dienst. Meteen wordt een gelijkstelling bereikt vermits dit reeds het geval was voor de diensten van de griffie.

4. Tenslotte wordt door dit voorstel aan de secretaris van het parket de mogelijkheid geboden een tuchtprocedure in te stellen ten aanzien van de onder zijn leiding tewerkgestelde vertalers, opstellers, ambten en boden. Bij het beoordelen van de draagwijdte van deze maatregel moet in ieder geval worden in acht genomen dat de beslissingen of voorstellen van de parketsecretaris onderworpen zijn aan de bij artikel 420 bepaalde schriftelijke conclusie van de procureur-generaal.

Ziedaar de inhoud van het voorstel.

De minister van Justitie heeft verklaard geen opmerkingen te hebben op dit wetsvoorstel. Hij ging dus akkoord. Uw commissie voor de Justitie heeft dit wetsvoorstel aanvaard. Enkele leden van de commissie hebben evenwel aangedrongen op een fundamentele precisering wat betreft de draagwijdte van dit voorstel.

Dit is trouwens de reden waarom ik het nuttig oordeel dit voorstel en de commentaar erbij toe te lichten.

In de eerste plaats wenst de commissie duidelijk te stellen dat door het aanvaarden van dit voorstel geen enkele verandering wordt aangebracht in het juridisch statuut, de prerogatieven en de bevoegdheden van de beide functies.

Wijl de griffier behoort tot de rechterlijke orde met alle juridische gevolgen van dien, is de secretaris van het parket eerder een uitvoeringsagent in dienst van de procureur des Konings.

Aan deze toestand wordt niets gewijzigd.

In die orde van gedachte vond de commissie de term « assimilation », die in de Franse tekst wordt gebruikt, niet erg gelukkig. Het is beter te spreken, zoals dit in de Nederlandse tekst gebeurt, van « analogie » of « gelijkstelling ».

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel eenparig aangenomen. Ik moge deze Hoge Vergadering uitnodigen dit voorstel, dat in de verlening ligt van de bedoelingen van de wetgever met het invoeren van het Gerechtelijk Wetboek, met dezelfde eenparigheid aan te nemen. *(Applaus op alle banken.)*

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de la proposition de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het voorstel van wet.

Artikel één luidt :

Artikel 1. Artikel 182, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met de woorden « en van de secretaris van het parket ».

Artikel 1er. L'alinéa 4 de l'article 182 du Code judiciaire est complété par les mots « et du secrétaire du parquet ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. De eerste volzin van artikel 183 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met de woorden « van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur en van de secretaris van het parket ».

Art. 2. La première phrase de l'article 183 du même Code est complétée par les mots « du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail et du secrétaire du parquet ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In artikel 184, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden « op voorstel van de procureur-generaal, van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur » vervangen door de woorden « op voorstel van de secretaris van het parket en op eensluidend advies van de procureur-generaal, de procureur des Konings of de arbeidsauditeur ».

Art. 3. A l'alinéa 1er de l'article 184 du même Code, les mots « sur la proposition du procureur général, du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail » sont remplacés par les mots « sur la proposition du secrétaire du parquet et de l'avis conforme du procureur général, du procureur du roi ou de l'auditeur du travail ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. In artikel 281, § 3, tweede lid, en in het tweede lid van de artikelen 282, 283 en 284 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden « op advies van de procureur-generaal, de procureur des Konings of de arbeidsauditeur, naargelang van het geval » vervangen door de woorden « op advies van de secretaris van het parket, hem overgemaakt door de procureur-generaal die er het zijne aan toevoegt, in voorkomend geval aangevuld met dat van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur ».

Art. 4. A l'article 281, § 3, alinéa 2, ainsi qu'à l'alinéa 2 des articles 282, 283 et 284 du même Code, les mots « de l'avis du procureur

général, du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail selon le cas » sont remplacés par les mots « sur l'avis du secrétaire du parquet que lui transmet le procureur général en y joignant le sien et, le cas échéant, celui du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Artikel 381 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 381. De griffier en de secretaris van het parket betalen de kantoorbehoeften en kosten, nodig voor de werking van de griffie of van het parketsecretariaat, uit uitsluitend daartoe bestemde vergoedingen, waarvan de minister van Justitie het bedrag bepaalt en te hunner beschikking stelt.

Van de besteding van die gelden doen de griffier en de secretaris, ieder wat hem betreft, rekening en verantwoording aan de minister van Justitie door overlegging van regelmatige staten. »

Art. 5. L'article 381 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 381. Le greffier et le secrétaire du parquet payent les fournitures et les frais nécessaires au fonctionnement du greffe ou du secrétariat du parquet, au moyen d'une indemnité exclusivement consacrée à ces paiements, et dont le montant est fixé et mis à leur disposition par le ministre de la Justice.

Le greffier et le secrétaire rendent compte, chacun en ce qui le concerne, de l'emploi de ces deniers par la production au ministre de la Justice, d'états réguliers. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Artikel 416, tweede lid, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De vertalers, de opstellers, beambten en boden van de griffies en van de parketten worden, naargelang van het geval, gewaarschuwd, gecensureerd en geschorst door de secretaris van het parket of door de hoofdgriffier of griffier-hoofd van de griffie. Zij worden afgezet door de minister van Justitie. »

Art. 6. L'alinéa 2 de l'article 416 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

« Les traducteurs, les rédacteurs, les employés et les messagers des parquets et des greffes sont avertis, censurés et suspendus, selon le cas, par le secrétaire du parquet ou par le greffier-chef de greffe ou le greffier en chef. Ils sont révoqués par le ministre de la Justice. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het voorstel van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

ONTWERP VAN WET TOT VASTSTELLING VAN DE GEVOLGEN VAN EEN DOOR EEN HOF VAN ASSISEN GEWEZEN ARREST VAN VRIJSpraak

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI DEFINISSANT LES CONSEQUENCES D'UN ARRET D'ACQUITTEMENT RENDU PAR UNE COUR D'ASSISES

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot vaststelling van de gevolgen van een door een hof van assisen gewezen arrest van vrijspraak.

Nous abordons l'examen du projet de loi définissant les conséquences d'un arrêt d'acquiescement rendu par une cour d'assises.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer De Meyer, rapporteur. — Hooggeachte Voorzitter, Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, volgens wat thans in artikel 360

van het Wetboek van strafvordering, zoals uitgelegd door een interpretatieve wet van 21 april 1850, is bepaald, kan hij die door een hof van assisen wettelijk is vrijgesproken, « niet meer vervolgd of beschuldigd worden wegens hetzelfde feit, zoals het werd omschreven ».

Daaruit volgt dat iemand die door een hof van assisen is vrijgesproken toch nog kan worden vervolgd of beschuldigd op grond van een andere qualificatie van dezelfde feiten, wat, zoals men weet, meer dan eens gebeurt.

Het ontwerp waarover wij nu beraadslagen en dat zijn oorsprong vindt in een voorstel dat bij de Kamer van volksvertegenwoordigers werd ingediend door de heer Defraigne, heeft tot doel dit uit te sluiten door een nieuwe formulering van artikel 360. Die bepaling zou, volgens het ontwerp, voortaan luiden: « De beschuldigde die door een hof van assisen is vrijgesproken kan niet meer worden vervolgd wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische omschrijving daarvan. »

Deze wijziging werd op 12 juli 1979 door de Kamer van volksvertegenwoordigers, wier commissie voor de Justitie ze grondig had onderzocht, eenparig aangenomen. Uw commissie voor de Justitie, die er op haar beurt een uitgebreide gedachtenwisseling heeft aan gewijd, heeft ze eveneens bij eenparigheid van de aanwezige leden goedgekeurd.

Le nouveau texte proposé pour l'article 360 du Code d'instruction criminelle pourra garantir une meilleure et plus équitable administration de la justice, en ce qu'il établit, dans les affaires soumises aux cours d'assises, une plus grande égalité entre les parties en mettant, quant au caractère définitif des arrêts de ces cours, le ministère public et les parties civiles sur le même pied que les accusés.

Dans ce nouveau système, il conviendra, bien entendu, que les arrêts de renvoi, les actes d'accusation et les questions posées aux jurys fassent mieux que maintenant mention de diverses qualifications qui peuvent être données aux faits de la cause et que les parties fassent, chacune en ce qui la concerne, ce qu'il faut pour qu'il en soit ainsi.

Voor het overige moge ik verwijzen naar het verslag dat ik de eer had namens uw commissie uit te brengen. (Applaus.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Artikel 360 van het Wetboek van strafvordering, geïnterpreteerd bij de wet van 21 april 1850, wordt vervangen door de volgende tekst:

« De beschuldigde die door een hof van assisen is vrijgesproken kan niet meer worden vervolgd wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische omschrijving daarvan. »

Article unique. L'article 360 du Code d'instruction criminelle, tel qu'il a été interprété par la loi du 21 avril 1850, est remplacé par ce qui suit:

« L'accusé acquitté par une cour d'assises ne pourra plus être poursuivi pour les mêmes faits, quelle que soit la qualification juridique attribuée à ceux-ci. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We zullen stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

VOORSTEL VAN WET TOT INVOEGING VAN EEN ARTIKEL 195TER IN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROPOSITION DE LOI TENDANT A INSERER DANS LE CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLE UN ARTICLE 195TER

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het voorstel van wet tot invoeging van een artikel 195ter in het Wetboek van strafvordering.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi tendant à insérer dans le Code d'instruction criminelle un article 195ter.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Verbist, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het wetsvoorstel van de heer Lepaffe dat tot doel heeft de verplichting in te voeren van de mededeling van een strafvonnis, werd met veel belangstelling in uw commissie voor de Justitie behandeld. De indiener van het voorstel ging ervan uit dat de termijn van beroep in strafzaken toch wel zeer kort is. Dat maakt het voor de rechtshorigen en de raadslieden soms zeer moeilijk tijdig een beslissing te nemen in verband met de vraag of al dan niet hoger beroep moet worden aangetekend tegen dit strafvonnis. Het zal u niet ontgaan dat wij hier staan voor een materie waarmee vele rechtshorigen bijna dagelijks geconfronteerd worden. Wanneer men betrokken is in een strafzaak en een vonnis wordt uitgesproken, krijgt men niet noodzakelijk automatisch kennis van de inhoud van het vonnis. Dit kan moeilijkheden veroorzaken. In gevallen bijvoorbeeld waar een verzekeringsmaatschappij in de zaak betrokken is, moet overleg worden gepleegd tussen de verzekerde, de raadsman en de verzekeringsmaatschappij. Meestal komt men daarbij veel tijd te kort. Wanneer men bovendien rekening houdt met het feit dat de briefwisseling in dit land niet meer de eigenschap heeft altijd tijdig — dit wil zeggen binnen een behoorlijke tijd — aan de man te worden gebracht, kan dit problemen stellen. In zulke omstandigheden is men vaak genoopt tegen een vonnis beroep aan te tekenen alleen maar om alle nodige voorzorgsmaatregelen te treffen en ten einde te voorkomen dat een vonnis kracht van gewijsde zou verwerven zonder dat voldoende overleg werd gepleegd. Zulk beroep is vanzelfsprekend dan dilatoir en kan voor sommige rechtshorigen ernstige problemen stellen in verband met het laat uitkeren van bedragen die hun toekomen.

Verder moet worden opgemerkt dat artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek in de mededeling van een niet-ondertekend afschrift van het vonnis aan partijen en advocaten voorziet. De ervaringen met de toepassing van deze wettelijke beschikking zijn onverminderd gunstig en stemmen ons tot navolging.

In de gegeven omstandigheden zal het u niet verbazen dat de commissie zeer vlug gewonnen was voor het aanvaarden van het nieuwe beginsel dat door de indiener van het voorstel werd voorgesteld. Ik moet echter uw aandacht erop vestigen dat de commissie het voorstel in belangrijke mate heeft aangevuld. Deze aanvulling geschiedde trouwens met de enthousiaste goedkeuring en zelfs medewerking van de indiener van het voorstel.

Allereerst was de commissie unaniem van oordeel dat, indien men de maatregel zou treffen voor correctionele vonnissen, hetzelfde zou moeten gebeuren voor vonnissen van de politierechtbank en eveneens voor arresten van het hof van beroep.

Daardoor, en wanneer u het huidige voorstel met het oorspronkelijke voorstel vergelijkt, zult u dit zien, diende niet alleen het artikel 195ter van het Wetboek van strafvordering te worden aangepast, maar ook de artikelen 164 en 211 van hetzelfde wetboek.

Ten tweede, een lid van de commissie heeft de suggestie gedaan de verplichting voor de griffier tot het afleveren van zulk afschrift te beperken tot een vonnis dat op tegenspraak is gewezen. Verstekvonnissen waarbij een betrokken partij zich niet de moeite getroost te verschijnen, komen niet in aanmerking voor deze weliswaar bijkomende lastenverplichting voor de griffier van de strafrechtbank.

Ten derde, in tegenstelling met de inhoud van het voorstel, moet een afschrift worden bezorgd zowel aan de partij als aan de raadsman. Dit is ingegeven door de overweging dat wel eens moeilijkheden zouden kunnen ontstaan nopens de vraag of in een bepaald geval de betrokken partij *in casu* de beklaagde, nog al dan niet is bijgestaan door een raadsman.

Om de moeilijkheden die daaruit kunnen voortvloeien te voorkomen heeft men geoordeeld dat het goed ware zowel de partij als de raadsman een kopij te bezorgen.

Ten vierde, de griffier wordt de verplichting opgelegd het afschrift van het vonnis te bezorgen aan de partijen en de raadslieden nadat dit vonnis door de rechter of rechters, die uitspraak hebben gedaan, werd ondertekend.

Ten vijfde, door de commissie werd met de nodige nadruk bevestigd dat uit de mededeling van dit afschrift van het vonnis geen enkel juridisch gevolg mag worden afgeleid.

Deze mededeling heeft dus geen enkel juridisch gevolg ten aanzien van de duur van de termijn van beroep, de krenking van de rechten van de verdediging, of welk ander beginsel ook.

Als de betrokkene dat afschrift niet heeft bekomen, om welke reden dan ook, heeft dit geen enkel gevolg.

De bedoeling van dit voorstel is eenvoudig. Het beoogt uitsluitend te voorzien in de behoeften van de rechtspraak. Men wil dan de griffier ook geen speciale formaliteiten opleggen bij het uitvoeren van deze nieuwe verplichting. Om dit duidelijk te beklemtonen heeft de commissie beslist in de tekst te schrijven dat de mededeling geschiedt « bij gewone brief », zonder verdere formaliteiten.

In deze omstandigheden werd het oorspronkelijk wetsvoorstel van de heer Lepaffe, dat slechts één artikel bevatte, omgezet in een wetsvoorstel met drie artikelen.

Tenslotte vermeld ik nog dat er vanwege de minister van Justitie geen fundamenteel bezwaar is gerezen tegen dit voorstel.

Uw commissie voor de Justitie heeft dit hervormd voorstel aanvaard met eenparigheid.

Ik nodig de Hoge Vergadering uit hetzelfde te doen. Bij deze stemming geef ik ter overweging dat dit voorstel een belangrijke verbetering betekent voor de rechtshorigen. Het lijkt mij een van de zorgen van het Parlement hier steeds op te letten. (*Applaus op talrijke banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Lepaffe.

M. Lepaffe. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, mon intervention sera extrêmement brève.

Ayant déposé cette proposition de loi depuis quelques années, je tenais d'abord à me réjouir de ce qu'elle voit enfin le jour et ensuite à remercier notre rapporteur qui, non seulement, a rempli sa fonction de rapporteur, mais y a ajouté celle de chercheur aux qualités juridiques certaines et a permis l'extension à tous les tribunaux de la proposition formulée.

Je m'en réjouis pour les justiciables qui, lorsqu'ils sont victimes d'accidents, se trouveront plus rapidement en possession des provisions qui leur sont dues ou verront plus rapidement commencer les expertises attendues avec impatience.

Je me réjouis aussi — nous en avions parlé lors de débats sur le budget de la Justice — de l'initiative prise par la commission de la Justice, que nous savons surchargée de travaux importants, de consacrer de temps à autre quelques heures à ce que l'on appelle de petites propositions, à savoir des propositions dont la discussion doit être rapide mais qui nous permettent de faire progresser les différentes matières du droit.

Tout le monde y a gagné. Je voulais le souligner brièvement. Ce n'est pas tous les jours qu'unanimentement une commission accepte une proposition d'un membre de l'opposition. C'est réconfortant pour un certain nombre d'entre nous et pour la justice en général. (*Applaudissements sur de nombreux bancs.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de la proposition de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het voorstel van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission?

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. (*Instemming.*)

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

L'article premier est ainsi rédigé:

Artikel 1. Artikel 164 van het Wetboek van strafvordering, opgeheven bij de wet van 10 juli 1967, wordt hersteld in volgende bewoordingen:

« Art. 164. Zodra het ondertekend is, wordt van elk vonnis dat op tegenspraak is gewezen, door de griffier een niet-ondertekend afschrift gezonden bij gewone brief aan elke partij, en, in voorkomend geval, aan hun advocaten. »

Article 1er. L'article 164 du Code d'instruction criminelle, abrogé par la loi du 10 juillet 1967, est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 164. Dès la signature de tout jugement contradictoire, le greffier en adresse, sous simple lettre, copie non signée à chacune des parties et, le cas échéant, à leurs avocats. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 195ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

« Art. 195ter. Zodra het ondertekend is, wordt van elk vonnis dat op tegenspraak is geweest, door de griffier een niet-ondertekend afschrift gezonden bij gewone brief aan elke partij, en, in voorkomend geval, aan hun advocaten.

Art. 2. Dans le même Code, il est inséré un article 195ter, rédigé comme suit:

« Art. 195ter. Dès la signature de tout jugement contradictoire, le greffier en adresse, sous simple lettre, copie non signée à chacune des parties et, le cas échéant, à leurs avocats. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In hetzelfde Wetboek wordt aan artikel 211 een tweede lid toegevoegd luidende als volgt:

« Zodra zij ondertekend zijn, wordt van elk vonnis in hoger beroep en van elk arrest, die op tegenspraak zijn geweest, door de griffier een niet-ondertekend afschrift gezonden bij gewone brief aan elke partij, en, in voorkomend geval, aan hun advocaten. »

Art. 3. Dans le même Code, l'article 211 est complété par un second alinéa, rédigé comme suit:

« Dès la signature de tout jugement rendu en degré d'appel ou de tout arrêt contradictoire, le greffier en adresse, sous simple lettre, copie non signée à chacune des parties et, le cas échéant, à leurs avocats. »

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — La commission propose un nouvel intitulé ainsi rédigé:

« Proposition de loi insérant dans le Code d'instruction criminelle les articles 164 et 195ter et modifiant l'article 211 du même Code. »

De commissie stelt een nieuw opschrift voor dat luidt:

« Voorstel van wet tot invoeging van de artikelen 164 en 195ter in het Wetboek van strafvorderingen en tot wijziging van artikel 211 van hetzelfde Wetboek. »

Ce texte rencontre-t-il l'accord de l'assemblée?

Is de Senaat het met die tekst eens? (*Instemming.*)

Le nouvel intitulé est approuvé.

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Il va être procédé dans quelques instants au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

Er zal weldra gestemd worden over het voorstel van wet in zijn geheel.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Ik zou willen voorstellen onze volgende plenaire vergaderingen te laten plaatsvinden op dinsdag 3, woensdag 4 en donderdag 5 maart eerstkomend.

Op de agenda zullen voorkomen: de begroting van Volksgezondheid 1981 die de Kamer ons toekomende week zal overzenden, alsmede de ontwerpen waarover intussen door onze commissies verslag zal zijn uitgebracht. Er zullen ook enkele mondelinge vragen en interpellaties worden behandeld.

Ik zal te gelegener tijd met de fractieleiders nader overleg plegen over de te behandelen punten.

Nous n'aurons pas de séance plénière la semaine prochaine ni la semaine d'après, qui est réservée aux conseils communautaires. Les prochaines séances auront lieu les mardi 3, mercredi 4 et jeudi 5 mars prochains.

Figureront notamment à l'ordre du jour, le budget de la Santé publique pour 1981 que la Chambre nous transmettra la semaine prochaine, différents projets dont le rapport sera fait par nos commissions ainsi que des questions orales et des interpellations.

Je ne manquerai pas de consulter en temps opportun les chefs de groupe au sujet de l'ordre du jour de ces séances.

La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, chers collègues, nous venons d'apprendre que le Sénat, qui s'est réuni un jour seulement cette

semaine, ne se réunira pas la semaine prochaine ni la suivante. Cela rend évidemment difficile le contrôle parlementaire mais il ne faudrait pas que le gouvernement rende ce contrôle impossible, je ne dis pas en refusant, mais en ne pouvant répondre à des questions urgentes qui lui sont posées en fonction précisément du fait que le Sénat ne se réunit pas en séance plénière.

Nous avons travaillé pendant des jours, des soirées et certains jours qui, habituellement, ne sont pas réservés à des séances plénières, à des législations qui sont devenues inutiles en raison de l'aboutissement de la concertation interprofessionnelle. Le Premier ministre n'estime pas nécessaire de venir faire une déclaration à ce sujet. On peut le déplorer mais lorsqu'on l'interroge quant à l'absence des organisations représentatives des classes moyennes à cette concertation interprofessionnelle, absence qui n'était pas prévue lorsque nous avons débattu du projet de loi dans cette assemblée, quand on l'interroge sur les raisons pour lesquelles cette concertation interprofessionnelle s'est déroulée dans les locaux de la FEB et non au Conseil national du Travail comme cela s'imposait et où les organisations représentatives des classes moyennes auraient dû être présentes, on est en droit de s'étonner quand le Premier ministre n'est pas à son banc pour répondre à une telle question urgente. S'il est empêché, on se demande pourquoi il ne délègue pas un ministre pour donner la réponse.

Monsieur le Président, je déplore profondément cette attitude du Premier ministre et l'impossibilité dans laquelle il nous place d'exercer notre contrôle parlementaire. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

M. Vanderpoorten. — Très bien!

M. le Président. — Monsieur Gillet, si un membre formule sa demande le matin même du jour où il désire poser une question urgente, le bureau fait tout son possible pour lui donner satisfaction. En général, les ministres sont disposés à répondre s'ils sont en possession du texte de la question le matin même, au plus tard.

Je comprends parfaitement le caractère urgent de votre question, Monsieur Gillet, mais aujourd'hui nous avons pu prendre contact avec le Premier ministre seulement à 13 h 15.

M. R. Gillet. — Il y a un Vice-Premier ministre présent, Monsieur le Président.

M. le Président. — On ne peut exiger du Premier ministre qu'il se tienne à notre disposition dans un délai aussi court.

M. R. Gillet. — Je le déplore, Monsieur le Président.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wou deze gelegenheid te baat nemen om even te herinneren aan artikel 54bis van ons reglement, dat luidt: «Gedurende de vergadering van de tweede dinsdag van oktober verzoekt de voorzitter de ministers die hun begroting vóór 30 september niet hebben laten rondlezen hierover uitleg te verstrekken. Tot besluit van het debat stelt de Senaat de datum vast waarop de begroting zal moeten rondgedeeld zijn.»

Als mijn geheugen mij niet in de steek laat, werd niet de tweede dinsdag van oktober maar wel in één van de volgende vergaderingen de datum vastgesteld waarop de begrotingen moesten zijn rondgedeeld. Ik stel echter vast dat wij tot nog toe zeer weinig begrotingen hebben ontvangen. Waar gaan wij weer naartoe? Vorig jaar hebben wij het betreurd dat de regering ons, wellicht niet zonder opzet, hier gedurende de vakantiemaanden heeft beziggehouden.

Er is tijdens die periode minder openbaarheid, ook minder belangstelling want heel veel mensen zijn met vakantie. Tevens rekent de regering erop dat de parlementsleden, die ook kinderen hebben, op tijd met vakantie willen en de zaken vlugger afhaspelen. Dit is volledig tegen de geest van ons stelsel, tegen de geest en tegen de letter van ons reglement.

Ik vraag: ten eerste, uitdrukkelijk aan de leden van de meerderheid die naar mijn mening evenzeer bekommerd zijn om de goede werking van het Parlement als de leden van de oppositie, dat zij de regering een dwingende en liefst korte termijn zouden voorschrijven waarop de begrotingen moeten worden ingediend; ten tweede, dat men ons duidelijk zegt wanneer het reces zal ingaan, zodanig dat personeel en parlementsleden in zekere mate hun voorzorgen kunnen nemen; ten derde, dat met bekwame spoed zal worden gehandeld door de regering. Het gaat niet op te zeggen dat de begrotingen nog moeten wor-

den gewijzigd. Als dat een voldoende reden is, dan kunnen heel het jaar door begrotingen worden ingediend en kan het Parlement zijn voornaamste taak, het bespreken van en de controle op de begrotingen, niet uitvoeren. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, bij de verontwaardiging die door de heer Jorissen werd veruitwendigd, die spontaan is opgekomen en ons allen heeft beroerd, komt mijn vaststelling dat u onze eerstvolgende vergadering hebt aangekondigd voor de eerste week van maart, daar waar een van de leden van mijn fractie, de heer Fèvrier, heeft verzocht de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken te kunnen ondervragen over het staaldossier, wat mij een belangrijke aangelegenheid lijkt. Indien wij deze interpellatie veertien dagen verdagen, zal het staal reeds gekoeld zijn. Wij wensen daarover onmiddellijk uitleg. Ik stel formeel voor, om de redenen aangehaald door de heren Gillet en Jorissen en mijzelf, om volgende week een vergadering te houden om de punten van de agenda te bespreken die in ieder geval kunnen worden behandeld. Wij zullen ons door onze ijver zelf tot lof dienen. (*Applaus op de banken van de PVV en van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer van Waterschoot.

De heer van Waterschoot. — Mijnheer de Voorzitter, de minister van Economische Zaken zal volgende week donderdag, 19 februari, om 10 u. 30, een uiteenzetting houden over het staal- en het textiel-dossier voor de commissie voor de Economische Aangelegenheden. Mag ik onze collega's die geïnteresseerd zijn, uitnodigen daarbij aanwezig te zijn?

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer van Waterschoot voor zijn inlichting, hoewel ik dit had kunnen vernemen op een andere manier. Een lid die een interpellatieverzoek indient, wenst in openbare vergadering te interpelleren en niet in commissie. Dit interesseert niet alleen de vergadering, maar ook de publieke opinie.

De heer Jorissen. — Zeer juist.

De heer Vanderpoorten. — De heer van Waterschoot, in zijn oneindige goedheid en wijsheid, zal hiermee wel akkoord kunnen gaan. (*Gelach.*)

M. le Président. — La parole est à M. Lagneau.

M. Lagneau. — Monsieur le Président, je rejoins notre collègue, M. Vanderpoorten, après l'avoir entendu il y a un instant.

Dans l'état actuel du dossier de la sidérurgie, les discussions en commission sont moins importantes que des prises de position nettes et claires en séance publique; cette façon de procéder empêcherait le ministre de se contredire à la télévision et dans d'autres enceintes.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, ik wens collega Vanderpoorten te steunen, die ook ernstig is wanneer hij de indruk geeft niet ernstig te zijn. (*Gelach.*)

De Voorzitter. — Dames en Heren, ik onderschrijf volledig wat de heer Jorissen heeft gezegd in verband met het indienen van de begrotingen. Het is in de Senaat nog nooit gebeurd dat de eerste begroting in eerste instantie althans, zo laat werd ingediend.

De heer Jorissen. — Het is beschamend!

De Voorzitter. — Wij hebben daarover overigens reeds gesproken in de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden, in het bijzijn van afgevaardigden van de regering en wij zullen op die spijker blijven hameren.

Ik kan u enkel mededelen dat waarschijnlijk begin volgende week twee begrotingen, namelijk deze van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en deze van het ministerie van Middenstand, zullen gedrukt zijn en zullen worden rondgedeeld aan de leden van de Senaat. Dit is voorlopig de enige bijkomende informatie die ik u kan geven.

Wat de vraag van de heer Vanderpoorten betreft, kan ik antwoorden dat ik natuurlijk direct met hem akkoord ga om volgende week

donderdag een openbare vergadering te beleggen ten einde de interpellaties en mondelinge vragen aan bod te laten komen. Ik moet echter opmerken dat verder geen andere punten op de agenda kunnen worden geplaatst. Als de vergadering akkoord gaat om enkel voor de interpellaties en mondelinge vragen een openbare vergadering te houden, omdat de behandeling daarvan anders met bijna drie weken zou zijn uitgesteld, wil ik persoonlijk daar graag op ingaan.

Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, wij kunnen akkoord gaan om deze vergadering te houden. Ons lijkt het staaldossier belangrijk genoeg om er een vergadering aan te wijden.

Ik zou graag willen weten of de regering een antwoord heeft op de toch zware beschuldiging die hier werd geuit, namelijk dat het de eerste keer is sedert het Parlement bestaat dat men in februari nog niet over de begrotingen beschikt. Ik zou ook graag weten wanneer wij deze zullen ontvangen. Het mag toch niet zijn dat hier zomaar wat wordt gepraat en dat wij onze tijd verliezen, hoewel er ernstige problemen aan de orde zijn, en dat men ons niet eens wil meedelen wanneer wij die begrotingen zullen hebben.

M. le Président. — La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Monsieur le Président, je me permets de vous poser deux questions.

La première est la suivante: si notre assemblée se réunit jeudi prochain pour les interpellations et questions orales, les demandes d'interpellation déposées dans le passé pourraient-elles être honorées? En d'autres termes, il ne s'agit pas seulement de l'interpellation sur la sidérurgie à laquelle fait allusion M. Vanderpoorten, mais également des demandes déposées depuis longtemps.

D'autre part, à partir du moment où un jour particulier est prévu pour les interpellations, le Sénat est-il d'accord pour que la question orale que je désirais poser aujourd'hui soit transformée en interpellation?

M. le Président. — Il s'agit évidemment de toutes les interpellations déposées et pour lesquelles le ministre sera disponible.

De heer Jorissen. — Kan de regering nu niet antwoorden?

De Voorzitter. — De minister van Begroting, noch de Eerste minister zijn aanwezig. Ik heb deze ochtend daarover nog een gesprek gehad met de Eerste minister en uiting gegeven aan het ongenoegen van de Senaat op dit punt. Meer kan ik daarover niet zeggen.

Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, als wordt opgemerkt dat bij een debat de bevoegde minister niet aanwezig is, antwoordt u steeds dat de regering vertegenwoordigd is. Op het ogenblik zijn er verschillende leden van de regering aanwezig. Ik neem aan dat zij niet onmondig zijn. Daarom wens ik te weten waarom de begrotingen nog steeds niet zijn ingediend, hoewel zulks begin september reeds moest gebeurd zijn. Het volstaat niet nu, begin februari, te antwoorden dat sommige begrotingen bij de drukker zijn.

De Voorzitter. — Wij zullen daarover nog contact opnemen met de diensten van de Eerste minister. Meer kan ik u niet zeggen.

De heer Jorissen. — Ik stel dus vast dat de aanwezige leden van de regering onmondig zijn.

De Voorzitter. — Mag ik aannemen dat de Senaat akkoord gaat om volgende week donderdag te 15 uur te vergaderen, met op de agenda de interpellaties en de mondelinge vragen? (*Instemming.*)

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1981

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1980

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET
MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BE-
GROTINGSJAAR 1981

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BE-
GROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOOR-
ZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

121 membres sont présents.

121 leden zijn aanwezig.

90 votent oui.

90 stemmen ja.

29 votent non.

29 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Ze zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. André, Bailly, Basecq, Bataille, Bogaerts, Bruart, Busieau, Mme Buyse, MM. Carpels, Claeys, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cugnon, Dalem, De Baere, De Bondt, De Clercq, Decoinck, De Kerpel, Deleeck, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeers, Féris, Flagothier, Gijs, Mme Gillet (Lucienne), MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kuylen, Lallemand, Lambiotte, Leclercq, Lecoq, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mesotten, Meunier, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Pannels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Piot, Mme Planckaert-Straessens, M. Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, M. Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van Spitael, Van Wambeke, van Waterschoot, Verbist, Windels, Wyninckx et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bril, Capoen, Coen, Cuvelier, Delpérée, D'Haeyer, Février, Gillet (Roland), Henrion, Jorissen, Kenens, Lagneau, Lepaffe, Maes, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Peeters, Vandekerckhove, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandezande, Van Ooteghem, Waltniel et J. Wathélet.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Gillet (Jean) et Lahaye.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1980-1981
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1980-1981

De heer Lahaye. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Lagae. Dat geldt ook voor de andere stemmingen van vandaag en voor die van de eerstvolgende weken.

M. J. Gillet. — J'ai pairé avec M. de Stexhe.

De heer Seeuws. — Ik had ja willen stemmen, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Akte wordt u hiervan gegeven.

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE DEMOCRATIQUE ALLEMANDE, SIGNE A BERLIN LE 14 SEPTEMBRE 1979

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE L'ACCORD MARITIME ENTRE L'UNION ECONOMIQUE BELGO-LUXEMBOURGEOISE ET LA REPUBLIQUE POPULAIRE DE BULGARIE, SIGNE A BRUXELLES LE 24 FEVRIER 1976

PROJET DE LOI PORTANT APPROBATION DE DEUX PROTOCOLES ADDITIONNELS A LA CONVENTION REVISEE POUR LA NAVIGATION DU RHIN, SIGNES A STRASBOURG LE 17 OCTOBRE 1979

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE SCHEEPVAARTOVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE DUITSE DEMOCRATISCHE REPUBLIEK, ONDERTEKEND TE BERLIN OP 14 SEPTEMBER 1979

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE SCHEEPVAARTOVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE VOLKSREPUBLIC BULGARIJE, ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 24 FEBRUARI 1976

ONTWERP VAN WET HOUDENDE GOEDKEURING VAN TWEE AANVULLENDE PROTOCOLLEN BIJ DE HERZIENE RIJNVAARTAKTE, ONDERTEKEND TE STRAATSBURG OP 17 OKTOBER 1979

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

122 membres sont présents.

122 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Zij zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Hebben aan de stemming deelgenomen:

MM. André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bril, Bruart, Busieau, Mme Buyse, MM. Capoen, Carpels, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Coppens, Cornelis, Cugnon, Cuvelier, Dalem, De Baere, De Bondt, De

Clercq, Deconinck, De Kerpel, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-Raeymaekers, MM. Delpérée, De Meyer, De Rore, De Seranno, De Smeyter, Deworme, Dewulf, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeyers, Férier, Février, Flagothier, Gijs, Gillet (Jean), Mme Gillet (Lucienne), MM. Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Henrion, Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Jorissen, Kenens, Kuylen, Lagneau, Lahaye, Lallemand, Lambiotte, Leclercq, Lecoq, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Maes, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Peeters, Piot, Mme Planckaert-Staessens, M. Poulet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van Ooteghem, Van Spitaal, Van Wambeke, van Waterschoot, Verbist, Waltniel, J. Wathélet, Windels, Wyninckx et Leemans.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 ET 416 DU CODE JUDICIAIRE

PROJET DE LOI DEFINISSANT LES CONSEQUENCES D'UN ARRET D'ACQUITTEMENT RENDU PAR UNE COUR D'ASSISES

PROPOSITION DE LOI TENDANT A INSERER DANS LE CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLE UN ARTICLE 195TER

Vote

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 182, 183, 184, 281, 282, 283, 284, 381 EN 416 VAN HET GE-RECHTELIJK WETBOEK

ONTWERP VAN WET TOT VASTSTELLING VAN DE GEVOLGEN VAN EEN DOOR EEN HOF VAN ASSISEN GEWEZEN ARREST VAN VRIJSpraak

VOORSTEL VAN WET TOT INVoeGING VAN EEN ARTIKEL 195TER IN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces propositions et projet de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze voorstellen en ontwerp van wet. (*Instemming.*)

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des propositions et du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de voorstellen en het ontwerp van wet in hun geheel.

121 membres sont présents.

121 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Le deuxième sera soumis à la sanction royale.

Het tweede zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Le premier et le troisième seront transmis à la Chambre des représentants.

Het eerste en het derde zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Hebben aan de stemming deelgenomen:

MM. André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bril, Bruart, Busieau, Mme Buyse, MM. Capoen, Carpels, Claey, Coen, Conrotte, Cooreman, Copens, Cornelis, Cugnon, Cuvelier, Dalem, De Baere, De Bondt, De Clercq, Deconinck, De Kerpel, Deleecq, Delmotte, Mme De Loore-

Raeymaekers, MM. Delpérée, De Meyer, De Rore, De Seranno, De Smeyter, Deworme, Dewulf, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeyers, Férier, Février, Flagothier, Gijs, Gillet (Jean), Mme Gillet (Lucienne), MM. Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Henrion, Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Jorissen, Kenens, Kuylen, Lagneau, Lallemand, Lambiotte, Leclercq, Lecoq, Lepaffe, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Maes, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Meunier, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Peeters, Piot, Mme Planckaert-Staessens, M. Poulet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Sondag, Spitaels, Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van Ooteghem, Van Spitaal, Van Wambeke, van Waterschoot, Verbist, Waltniel, J. Wathélet, Windels, Wyninckx et Leemans.

QUESTION ORALE DE M. POULLET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'ATTITUDE DE LA BELGIQUE A L'EGARD DU STATUT MORAL ET FINANCIER DES FONCTIONNAIRES EUROPEENS »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER POULLET AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE HOUDING VAN BELGIE TEGENOVER HET GELDELIJK EN MOREEL STATUUT VAN DE EUROPESE AMBTENAREN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle une question orale de M. Poulet au ministre des Affaires étrangères.

La parole est à M. Poulet.

M. Poulet. — Monsieur le Président, chers collègues, le Conseil des ministres de la CEE du 20 janvier a décidé d'augmenter de 1 030 francs, linéairement, les rémunérations des fonctionnaires de la Commission, rémunérations qui ne sont par ailleurs pas indexées. Il a ainsi remis en cause un accord antérieur qui aurait dû conduire à une augmentation de 3,3% index compris; augmentation que la Commission proposait, avec l'accord des intéressés, d'amputer de l'impact de la hausse des prix pétroliers. Pendant la même période, les agents des services publics belges ont été augmentés par le jeu de l'index de 4 p.c.

La décision du Conseil fait l'objet d'un recours de la Commission devant la Cour de justice car la Commission estime que le Conseil ne peut revenir unilatéralement sur un accord Conseil-Commission et ne peut priver la Commission des moyens d'assurer sa mission.

Derrière la position dure du Conseil des ministres se dessine en effet la double intention: d'une part, d'aligner les rémunérations des fonctionnaires européens sur leurs collègues nationaux, ce qui conduira inévitablement à l'impossibilité de recruter des fonctionnaires de valeur notamment dans les pays comme la France et l'Allemagne qui, contrairement à la Belgique, payent bien leurs administrations; d'autre part, et complémentairement, de nationaliser l'administration communautaire en y détachant par roulement des fonctionnaires nationaux, ce qui inévitablement mettrait fin au caractère communautaire des services de la Commission.

Le ministre des Affaires étrangères peut-il me dire pourquoi la Belgique, à l'instar de la position adoptée par elle en matière budgétaire, s'est dans cette affaire alignée sur la position la plus dure et la plus menaçante pour l'avenir d'une fonction publique européenne dont la qualité et l'impartialité constituent une garantie essentielle pour les petits pays?

Est-ce bien le rôle du pays d'accueil de cette administration que de se montrer le pays le plus agressif à l'égard de son statut moral et financier?

Si la situation de pays d'accueil ne suffisait pas à justifier une attitude de sympathie, faut-il souligner en outre que 94,6 p.c. des dépenses de personnel de la CEE sont payées par les autres pays alors que les Belges représentent environ 25 p.c. du personnel de la CEE et qu'une très large partie de toutes ces rémunérations est dépensée dans notre pays et donne lieu à d'importantes recettes fiscales.

M. le Président. — La parole est à M. Nothomb, ministre.

M. Nothomb, Ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, la question de l'honorable membre soulève différents aspects ayant trait au statut des fonctionnaires de

la Communauté. Il est important de les distinguer clairement et c'est ce que je me propose de faire dans la présente réponse.

1. C'est ainsi qu'une partie de la question a trait à la possibilité de détacher des fonctionnaires nationaux auprès des services de la Communauté.

Je voudrais sur ce point très clairement préciser qu'il ne s'agit de d'intentions annoncées par la Commission mais n'ayant pas fait l'objet de prise de position de la part du Conseil. Il y a sur ce plan beaucoup de confusion, y compris parmi le personnel de la Communauté.

Il est dès lors inexact d'attribuer au Conseil l'intention de vouloir « nationaliser » les institutions de la Communauté. Ce n'est en aucun cas la position de la Belgique.

2. Cet aspect étant clarifié, j'en viens à l'adaptation des rémunérations des fonctionnaires européens.

La Commission avait proposé en faveur du personnel des Communautés européennes travaillant à Bruxelles :

— Une augmentation de 3,1 p.c. au titre de l'augmentation du coût de la vie s'ajoutant aux 3,5 p.c. déjà accordés pour le même motif pour la première partie de l'année, il s'agit de l'année 1980.

— Et 0,2 p.c. découlant de l'amélioration du pouvoir d'achat, en fonction de l'indice spécifique reflétant le « parallélisme » par rapport à la moyenne des traitements dans la fonction publique des différents Etats membres.

Ces propositions n'ont pas permis au Conseil d'aboutir à un accord avant la fin de l'année.

La discussion a été reprise lors de la session du Conseil du 20 janvier. Elle a été entamée cette fois sur la base d'un projet de compromis de la présidence néerlandaise qui a finalement été accepté par le Conseil et qui fixait, de manière forfaitaire, à 1 030 francs belges l'augmentation à prévoir au titre d'adaptation de fin d'année.

Cette décision est, de l'avis du Conseil, conforme aux dispositions statutaires en vigueur dans la Communauté. Le Conseil a, en effet, d'après l'article 65 du statut, à décider de l'opportunité d'opérer les ajustements, et le critère de prise en considération de la situation économique et sociale dans la Communauté est explicitement prévu. Comme la Commission a introduit un recours, il appartient maintenant à la Cour de justice de se prononcer.

3. Il n'est pas exact d'affirmer que la délégation belge a adopté en la matière la position la plus dure. Le gouvernement belge a toutefois, pour le moment, comme souci principal, sa politique de modération des revenus sur le plan national. Il en a inévitablement tenu compte également sur le plan des traitements dans les organisations internationales et, en particulier, celles établies en Belgique, dont la situation est plus directement perçue par l'opinion publique belge; le gouvernement belge a donc pris là aussi la position de la plus grande modération possible. Ceci n'est pas contradictoire avec la préoccupation constante du gouvernement belge d'assurer aux institutions communautaires leur pleine efficacité et de réserver aux fonctionnaires européens le climat d'accueil auquel ils ont droit de la part du pays hôte.

C'est dans un tel contexte que le gouvernement belge a adopté une position prudente et *ad referendum* au sein du Conseil des Communautés du 30 janvier.

Il n'est donc pas exact d'imputer au gouvernement belge des intentions agressives. La décision du Conseil a été prise à l'unanimité et elle traduit le souci de tous les Etats membres d'opter pour une politique d'austérité, non seulement sur le plan national mais également dans les organisations internationales et européennes. Il me paraît erroné d'y voir, de la part des Etats membres, une atteinte à la fonction publique européenne dont nul ne conteste que la qualité et l'impartialité sont indispensables pour le développement de l'intégration européenne.

4. Un débat d'orientation est prévu lors du prochain Conseil des ministres des Communautés du 17 février. J'espère qu'il sera ainsi possible de dégager, dans un bref avenir, les principes qui devront régir le statut du personnel des Communautés, de manière à tenir compte à la fois des impératifs d'austérité qui s'imposent aux Etats membres et de la nécessité de rétablir un climat de paix sociale, indispensable pour le bon fonctionnement des institutions communautaires. Je puis, à cet égard, donner l'assurance à l'honorable membre que le gouvernement belge aura également à l'esprit, lors de ces discussions, ses responsabilités en tant que « pays hôte ».

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. D'HONDT-VAN OPDENBOSCH AAN DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG EN VOLKSGEZONDHEID OVER « RECHTSVERVOLGINGEN INGESTELD DOOR DE ORDE DER GENEESHEREN TEGEN LEDEN DIE HUN BIJDRAGE NIET BETALEN »

QUESTION ORALE DE MME D'HONDT-VAN OPDENBOSCH AU MINISTRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE ET DE LA SANTE PUBLIQUE SUR « DES POURSUITES JUDICIAIRES INTENTEES PAR L'ORDRE DES MEDECINS CONTRE CERTAINS MEMBRES QUI NE PAIENT PAS LEUR COTISATION »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van Mevr. D'Hondt-Van Opdenbosch aan de minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid.

Het woord is aan Mevr. D'Hondt.

Mevr. D'Hondt-Van Opdenbosch. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, gezien ik vaststel dat enerzijds de bestaande wetgeving, namelijk het koninklijk besluit nr. 79 betreffende de Orde der Geneesheren, in artikel 18 duidelijk bepaalt dat de niet-betaling van de bijdragen tuchtrechtelijk kan worden bestraft, en anderzijds dat de Nationale Raad van de Orde beslist heeft de geneesheren die weigeren hun bijdrage te betalen, voor de burgerlijke rechtbank te dagen, stel ik toch de vraag naar de juiste plaats van het tuchtrecht.

In de verschillende politieke partijen groeit een consensus omtrent een noodzakelijke hervorming van de Orde, onder meer met betrekking tot een duidelijke afbakening van het tuchtrecht en de tuchrechtspraak.

Mag ik de Minister vragen welk zijn standpunt is in deze problematiek en welke zijn mogelijke initiatieven tot een hervorming op dit punt zijn?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, punt 8 in hoofdstuk II « Gezondheidsbeleid » van de regeringsverklaring, luidt :

« De regering zal het statuut van de Orde der Geneesheren aan een grondig onderzoek onderwerpen. »

Ik heb een tekst voorbereid waarin verschillende voorstellen met mogelijke opties zijn opgenomen aangaande :

— De bevoegdheid van de Orde, meer bepaald de disciplinaire bevoegdheid en de sancties;

— De structuur en de organen;

— De procedure;

— De codex van geneeskundige plichtenleer.

Al deze aspecten zijn met mekaar verbonden, zodat men niet uitsluitend kan spreken over tuchtrecht en sancties, zonder dat daardoor terzelfder tijd sprake is over de organen die dit tuchtrecht uitspreken, hun samenstelling en bevoegdheid, de procedure die daarbij moet worden gevolgd en de regels en principes waarop men zich steunt. Binnenkort zal een gedachtenwisseling plaatshebben in de regering om te zien in welke zin een tekst van een wetsontwerp over de Orde van de Geneesheren kan worden voorbereid. Het is geenszins mijn bedoeling deze kwestie uit te stellen. Zodra de bespreking op regeringsvlak heeft plaatsgehad, zal ik de nodige initiatieven ter zake nemen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PEETERS TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN BEGROTING OVER « DE ERNSTIGE RELLEN DIE ZICH TE GENT HEBBEN VOORGEDAAN NAAR AANLEIDING VAN EEN VOORLICHTINGSVOND OVER ZUID-AFRIKA »

QUESTION ORALE DE M. PEETERS AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DU BUDGET SUR « LES INCIDENTS GRAVES QUI SE SONT PRODUITS A GAND A L'ISSUE D'UNE SEANCE D'INFORMATION CONSACREE A L'AFRIQUE DU SUD »

De Voorzitter. — De heer Peeters wenst een mondelinge vraag te stellen aan de minister van Binnenlandse Zaken en Begroting. De minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid is bereid te antwoorden namens zijn collega.

Het woord is aan de heer Peeters.

De heer Peeters. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, op maandagavond 2 februari had in de universiteitsgebouwen van de Blandijn te Gent een colloquium plaats over Zuid-Afrika, ingericht door de Nationalistische Studentenvereniging.

Deze informatieavond die door de universitaire overheid was toegestaan en waarbij over het onderwerp een breed en open debat werd gevoerd, werd brutaal gestoord door een regelrechte overval

door studenten van het zogenaamde Antifascistisch Front. De resultaten van het geweld dat hierbij werd gebruikt werden omstandelijk in de nieuwsmidia bekendgemaakt.

Donderdagavond daaropvolgend werd een Vlaams-Nationalistisch lokaal eveneens te Gent het slachtoffer van een gelijkaardige aanval, waarbij zelfs twee molotowcocktails werden gebruikt, uitgaande van studenten-betogers van hetzelfde Antifascistisch Front.

Mag ik de Minister vragen welke maatregelen hij van zins is te treffen om dergelijke gewelddadige praktijken, vanuit gelijk welke hoek, die een grove inbreuk betekenen op het democratisch recht van vrije meningsuiting en objectieve informatie van om het even welke zijde, in de toekomst te voorkomen en te beteugelen, en om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan de in agressie en geweld escaleerende politieke polarisatie die, zowel in universitaire kringen als bij de brede lagen van onze bevolking, onrustwekkende afmetingen aanneemt?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore, die antwoordt namens de minister van Binnenlandse Zaken en Begroting.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Mijnheer de Voorzitter, mijn collega van Binnenlandse Zaken en Begroting vraagt mij in zijn naam het volgende antwoord te geven:

Bij de betogingen, waarvan het geachte lid gewag maakt, zijn de ordemachten opgetreden om een einde te maken aan de incidenten die zich voordeden.

Het ligt voor de hand dat de grondwettelijke vrijheid om uiting te geven aan zijn meningen moet worden gevrijwaard, daar zij een fundamenteel bestanddeel van de democratie is.

Ik zal niet nalaten de maatregelen te nemen, die nodig zijn opdat de vrijheid van mening in een klimaat van verdraagzaamheid kan worden uitgeoefend.

Het is immers onontbeerlijk dat de grondwettelijke vrijheden, hoekstenen van onze democratische maatschappij, uitgeoefend worden los van elke dwang, binnen de perken gesteld door de Grondwet zelf.

Wat mij betreft, zal ik de verantwoordelijkheden opnemen als hoeder van de openbare orde, en de maatregelen van administratieve politie toepassen, welke vereist zijn om de openbare rust te handhaven, daar deze niet kan samengaan met een beknutting van de vrije meningsuiting.

QUESTION ORALE URGENTE DE M. R. GILLET AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DRINGENDE MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER R. GILLET TOT DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

M. le Président. — M. Roland Gillet a demandé à poser une question orale urgente au ministre des Affaires étrangères qui a accepté d'y répondre.

La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Le Conseil d'Etat a renvoyé à M. le ministre de l'Agriculture le texte du projet de loi portant ratification de la Convention de Washington, déjà approuvé par le Conseil des ministres.

Le ministre de l'Agriculture, répondant à une question orale, a signalé que le nécessaire serait fait pour que ce projet de loi soit renvoyé à votre département, dans le plus bref délai.

Puis-je savoir si ce projet est actuellement entre vos mains et s'il doit retourner au Conseil d'Etat?

D'autre part, la Conférence des parties de la Convention de Washington se tiendra à Delhi, du 25 février au 9 mars.

Puis-je savoir si le gouvernement belge y enverra un délégué?

M. le Président. — La parole est à M. Nothomb, ministre.

M. Nothomb, Ministre des Affaires étrangères. — L'importance de la Convention de Washington sur la protection de la flore et de la faune sauvage n'échappe pas à l'attention du gouvernement.

La protection globale de l'environnement au niveau mondial est en effet nécessaire.

Au sein de la Communauté européenne, quatre pays n'ont pas encore ratifié ladite Convention, dont la Belgique.

C'est essentiellement le problème du partage des compétences nationales et régionales en la matière qui a freiné la procédure de ratification en Belgique.

En octobre 1980, le nouveau projet de loi portant ratification de la Convention a été approuvé en Conseil des ministres et soumis pour avis au Conseil d'Etat.

En début de ce mois de février, le texte du projet de loi a été remanié en tenant compte de l'avis du Conseil de l'Etat.

Le ministre de l'Agriculture et moi-même avons approuvé ce projet de loi qui se trouve actuellement dans les mains du ministre de la Justice. Si celui-ci n'élève pas d'objections, le projet de loi pourra donc être déposé rapidement au Parlement pour ratification.

Le ministère des Affaires étrangères est en faveur d'une ratification rapide de la Convention. A cette fin, j'ai veillé constamment à ce qu'une solution puisse, en accord avec les différents ministères concernés, être trouvée aux problèmes techniques que pose la ratification de la Convention.

Enfin, pour manifester tout l'intérêt que porte le ministère des Affaires étrangères à la Convention de Washington, j'ai décidé d'envoyer un délégué à la réunion des parties contractantes à la Convention qui se tiendra à New Delhi, du 25 février au 8 mars.

PROJET DE LOI — ONTWERP VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le gouvernement a déposé un projet de loi ajustant le budget du ministère des Finances de l'année budgétaire 1980.

De regering heeft ingediend een ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Financiën voor het begrotingsjaar 1980.

Ce projet de loi est renvoyé à la commission des Finances.

Dit ontwerp van wet wordt verwezen naar de commissie voor de Financiën.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Verwijzing — Renvoi

De Voorzitter. — Aan het bureau wordt voorgesteld het voorstel van wet houdende toekenning van een statuut van nationale erkentelijkheid aan de mannen van 16 tot 35 jaar die het bevel hebben opgevolgd om zich op 10 mei 1940 bij het recruteringscentrum van het Belgisch leger (RCBL) te voegen, dat aanhangig is bij de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en de Defensie, te verwijzen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Il est proposé au bureau de renvoyer à la commission des Affaires sociales la proposition de loi portant statut de reconnaissance nationale en faveur des hommes de 16 à 35 ans qui ont répondu à l'ordre de rejoindre les centres de recrutement de l'armée belge (Crab) le 10 mai 1940, qui est pendante à la commission des Relations extérieures et de la Défense.

Is hiertegen geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1° Par M. Humblet, portant modification de la loi du 29 mai 1959 modifiant la législation relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique, modifiée par la loi du 14 juillet 1975;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

1° Door de heer Humblet, houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal, technisch en kunstonderwijs, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975;

2° Par M. Lallemand, modifiant la loi hypothécaire du 16 décembre 1851.

2° Door de heer Lallemand, tot wijziging van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheken.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — De volgende interpellatieverzoeken werden ingediend door:

1) De heer Février tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken over « het staaldossier »;

Les demandes d'interpellation suivantes ont été déposées par:

1) M. Février au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « le dossier de l'acier »;

2) M. Roland Gillot au Premier ministre sur « l'éviction des organisations de classes moyennes de la concertation sociale »;

2) De heer Roland Gillot tot de Eerste minister over « de uitsluiting van middenstandsorganisaties uit het sociaal overleg »;

3) Mme Mathieu-Mohin:

a) Au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française, et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « les difficultés rencontrées par les institutions bicommunautaires de la région bruxelloise en matière d'agrément et de subside »;

b) Au ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles et à M. Busquin, ministre de l'Education nationale, sur « les actes d'intimidation à l'égard d'écoliers francophones de la périphérie lors de leur transport par autobus »;

c) Au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française, et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « l'ouverture d'un centre culturel flamand dans un quartier à majorité francophone ».

3) Mevr. Mathieu-Mohin:

a) Tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap, en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de moeilijkheden die de bicommunautaire instellingen van het Brusselse gewest ondervinden inzake erkenning en betoelaging »;

b) Tot de minister van Justitie en Institutionele Hervormingen en tot de heer Busquin, minister van Nationale Opvoeding, over « de intimidatie van Franstalige leerlingen uit de randgemeenten bij hun vervoer per autobus »;

c) Tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap, en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de oprichting van een Vlaams cultureel centrum in een overwegend Franstalige wijk ».

De datum van deze interpellaties zal later bepaald worden.

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

Le Sénat se réunira le jeudi 19 février 1981 à 15 heures.

De Senaat vergadert opnieuw donderdag 19 februari 1981 te 15 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 17 h 40 m.)

(De vergadering wordt gesloten te 17 u. 40 m.)

942